

Aluehallintovirasto

Länsi- ja Sisä-Suomi

Päätös

Nro 32/2014/1

Dnro LSSAVI/33/04.08/2012

Annettu julkipanon jälkeen

28.2.2014

ASIA Meranevan turvetuotannon ympäristölupa, Perho ja Vimpeli

HAKIJA Vapo Oy
PL 22
40101 Jyväskylä

HAKEMUS Vapo Oy on 27.2.2012 aluehallintovirastoon saapuneella ja myöhemmin täydentämällään hakemuksella pyytänyt ympäristölupaa Meranevan 79,5 ha:n suuruisen uuden alueen turvetuotantoon. Turvetuotantoalue sijaitsee Perhon kunnan Perhon kylässä ja Vimpelin kunnan Sääksjärven kylässä noin 17 kilometriä Perhon kunnan keskustasta länsiluoteeseen.

Jäteveden johtaminen edellyttää ojan tekemistä toisen maalle, mihin liittyen hakija hakee myös ympäristönsuojelulain 48 §:n mukaista käyttöoikeutta tarvittavaan alueeseen.

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE JA LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Ympäristönsuojeluasetuksen 1 §:n 1 momentin 7 d) kohdan mukaan luvanvaraista toimintaa on turvetuotanto ja siihen liittyvä ojitus, jos tuotantoalue on yli 10 ha. Aluehallintovirasto on ympäristönsuojeluasetuksen 5 §:n 1 momentin 7 c) kohdan nojalla toimivaltainen viranomaisen turvetuotantoa koskevassa asiassa.

HAKEMUKSEN SISÄLTÖ

Toimintaa koskevat luvat, sopimukset ja alueen kaavoitustilanne

Kyseessä on uusi turvetuotantoalue, jolla ei ole aikaisempia toimintaa koskevia lupia. Vapo Oy on aikaisemmin hakenut Meranevan 72,4 ha:n suuruiselle turvetuotantoalueelle ympäristölupaa 28.12.2009 vireille laitettulla ja 3.2.2011 peruuttamallaan hakemuksella, josta Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto on 1.6.2011 antanut peruuttamispäätöksen nro 57/2011/1.

Hakija omistaa Meranevalla alueita yhteensä 145 ha. Suunniteltu turvetuotantoalue sijaitsee tiloilla Papinneva RN:o 7:77, Merasarvi RN:o 7:123,

Puukkoniemenneva RN:o 7:67, Merapekinneva RN:o 7:99, Meralaakso RN:o 7:71 ja Ojala RN:o 3:48.

Hakija on sopinut vesien johtamisesta ja tien rakentamisesta tilan Mäki RN:o 7:66 alueella. Sopimus on voimassa 20 vuotta tai niin kauan kuin tuotanto kestää.

Keski-Pohjanmaan maakuntakaavan II vaihekaavassa ei ole hankealuetta koskevia kaavamerkintöjä. Meraneva sijaitsee turvetuotantovyöhykkeellä (tv-2), jossa turvetuotannon suunnittelun lähtökohtana voi olla myös turvetuotannon vesistölle aiheuttaman kokonaiskuormituksen lisääntyminen. Maakuntakaavassa Meranevan lähialueilla olevia aluevarauksia ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeät suoalueet (LUO) Meranevan koillispuolella, noin 4–6 km:n etäisyydellä ja kulttuuriympäristön vaalimisen kannalta tärkeä kohde hankealueen koillispuolella Haukankylällä, noin 3 km:n etäisyydellä. Hankealueen pohjoispuolella sijaitsevat Kapustaneva-Sarvinevan ja Laukkulamminnevan nykyiset turvetuotantoalueet (EO1).

Etelä-Pohjanmaan maakuntakaavassa ei ole aluevarausta Meranevan alueella. Kaavassa välittömästi Meranevan kaakkoispuolelle on merkitty Harjun pohjavesialue ja Meranevan lounaispuolelle lähimmillään noin 1,4 km:n etäisyydelle Ruokkaannevan luonnonsuojelualue (SL-2). Patanan tekojärven länsipuolella sijaitsee virkistyskäyttöalue (V-2) noin 1,3 km:n etäisyydellä suunnitellusta tuotantoalueesta.

Hankealueella ei ole voimassa olevaa yleis- tai asemakaavaa.

Toiminta

Yleiskuvaus toiminnasta

Tuotantoalueen kokonaispinta-alasta 79,5 ha on varsinaista tuotantoalaa 73,7 ha ja auma-alueita 5,8 ha. Lisäksi tuotantoalueeseen kuuluu 3,6 ha:n suuruinen pintavalutuskenttä.

Kuntoonpanovaihe kestää 1–3 vuotta. Alueella tuotetaan vuosittain keskimäärin 40 000 m³ jyrsinpolttoturvetta ja osin ympäristöturvetta mekaanisella kokoojavaunulla tai toisioerottimella varustetulla imuvaunulla keräiltynä. Tuotantovaihe kestää arviolta 20–30 vuotta.

Turvetuotannon loputtua alue siistitään ja tarpeettomat rakenteet ja rakennelmat poistetaan alueelta. Jos tuotannosta poistuu muun maankäytön kannalta tarkoituksenmukaisia kokonaisuuksia muodostavia osa-alueita, toimenpiteet ovat samat. Hakija kunnostaa omistamansa alueet uuteen maankäyttöön mahdollisimman pian toiminnan päättymisestä. Mahdollisuuksien mukaan tuotannosta poistuneiden alueiden kuivatus järjestetään erillisesti eli ne rajataan tuotannossa oleviin alueisiin nähden ulkopuoliseksi. Tuotannon päättymisen jälkeen alue mahdollisesti metsitetään tai otetaan viljelykäyttöön.

Vesienkäsittely ja päästöt vesistöön

Kuivatusvesien käsittelymenetelmänä on sarkaoja-altaat lietteenpidättimien, virtaamansäätöpadot, 2 laskeutusallasta ja pintavalutuskenttä. Tuotantoalueen ympärillä on eristysojat, joihin kaivetaan 8 palovesi- ja lietealasta. Vedet johdetaan pintavalutuskentälle ympärivuotisesti pumppaamalla.

Pintavalutuskentän pinta-ala on 3,6 ha ollen noin 4,0 % sen valuma-alueen pinta-alasta. Kenttä sijaitsee ojittamattomalla alueella, jonka turvekerroksen paksuus on 2,5–3,6 m. Pintavalutuskenttä on harvakseltaan 1–3 metrin mittaista mäntyä kasvavaa keidasrämettä. Turpeen pintakerros on heikosti maatumutta rahkavaltaista turvetta. Mätäspintaa on runsaasti muualla paitsi kentän länsireunalla, jossa välipinnat ovat laajempia.

Tuotantoalueen kuntoonpano- ja tuotantovaiheen päästöt on arvioitu Pöyryn (2009) selvityksessä ”Turvetuotantoalueiden vesistökuormituksen arviointi YVA-hankkeissa ja ympäristölupahakemuksissa” esitettyjen Etelä-Suomen pintavalutuskentällisten turvesoiden keskimääräisten ominaiskuormituslukujen perusteella.

Kuormituslaskennassa hakija on käsitellyt hankealueesta 18,7 ha metsäojitettuna ja 60,8 ha ojittamattomana alueena. Tuotantovaiheen bruttopäästöt on arvioitu käyttämällä seuraavia ominaiskuormituslukuja: kokonaisfosforille 0,42 g/ha/d, kokonaistypelle 18 g/ha/d ja kiintoaineelle 33 g/ha/d.

Arvio Meranevan tuotantoalueen vuosittaisista brutto- ja nettopäästöistä:

Meraneva, Perho ja Vimpeli	Kok. P kg/a	Kok. N, kg/a	Kiintoaine, kg/a
Kuntoonpanovaihe 1. vuosi			
Bruttopäästö	39,6	1 445	3 434
Nettopäästö	24,6	1 097	1 901
Tuotantovaihe			
Bruttopäästö	19,9	725	1 723
Nettopäästö	12,3	550	954

Hakija on arvioinut Meranevan hankealueen kemiallisen hapenkulutuksen nettokuormitukseksi kuntoonpanovuosina noin 5 400 kg/a ja tuotantovuosina noin 8 300 kg/a.

Hakija on arvioinut kiintoainepäästöarvion perusteella Meranevan turvetuotannon aiheuttaman liettymän suuruusluokkaa alapuolisessa vesistössä. Karkein aines laskeutuu lähimmäksi laskuojan suuta. Mitä hienompaa kiintoaines on, sitä kauemmas se vesistössä kulkeutuu ennen sedimentoitumista.

Hakijan arvion mukaan kiintoaineen bruttopäästöjen määrä tuotantoalueen kuntoonpanovaiheesta (3 vuotta) tuotannon lopettamiseen (30 vuotta) saakka on enintään noin 59 704 kg. Kun kiintoaine kulkeutuu veden mukana, se sedimentoituu sopivassa paikassa löyhästi vesistön pohjaan. Meranevan turvetuotannosta alapuolisiin vesistöihin aiheutuvan kiintoainepitoisen sedimentin määrä koko toiminnan aikana on enintään noin 2 667 m³ (bruttoarvo), jolloin sedimentin paksuuden lisäys Patanan tekojärvessä olisi maksimitilanteessa noin 8 cm. Arviossa sedimentoituneen turpeen vesipitoisuus on 85 %, jolloin turpeen osuus sedimentissä on 15 %. Hakijan mukaan sedimentin kertymäaluetta ja sen laajuutta on käytännössä mahdollista arvioida tarkasti etukäteen erityisesti säännötellyssä järvessä. Tehty arviointi kuvaa kuitenkin suuruusluokkana Meranevan turvetuotannon kiintoainepäästöjen vaikutusta Patanan tekojärven sedimentin paksuuteen.

Pöly, melu ja liikenne

Suurimmat pölypäästöt ajoittuvat turpeen keräys- ja aumausvaiheisiin, jolloin käsitellään kuivaa turvetta. Kaluston ja menetelmien kehittymisen myötä pölyhaitat ovat vähentyneet, mutta turvepölyä voi silti yhä levitä ajoittain tuotantoalueen läheisyyteen. Pölyhiukkasten kokojakauma painottuu yli 10 µm:n hiukkasiin, mutta pöly sisältää myös hengitettäviä hiukkasia (PM₁₀, alle 10 µm) ja pienhiukkasia (PM_{2,5}, alle 2,5 µm).

Melutasot tuotantoalueiden ympäristössä vaihtelevat käytettävien koneyhdistelmien ja melun paikallisten leviämisolosuhteiden mukaan.

Energiaturve (noin 40 000 m³) toimitetaan asiakkaille pääasiassa marras- huhtikuun välisenä aikana, jolloin kuljetusmäärät ovat hakijan arvion mukaan noin 330 rekan ajosuoritetta vuodessa. Toimitus tapahtuu työmaateiden ja olemassa olevan yksityistien kautta Haukilahdentielle ja edelleen Pulkkisentielle ja valtatieä 13 Pietarsaaren ja Kokkolan suuntaan.

Varastointi ja jätteet

Polttoöljy varastoidaan niin, ettei se pääse leviämään vesistöön tai pohjaveteen vahinkotapauksissa. Hakijan arvion mukaan tuotantokauden aikana kuluu polttoöljyä noin 36 000 litraa. Samanaikaisesti säilytettävän polttoaineen määrä on alle 15 000 litraa. Lisäksi käytetään voiteluöljyä noin 240 litraa sekä muita voiteluaineita noin 50 kg. Voiteluaineet varastoidaan tuki- kohta-alueella niille varatuissa paikoissa. Pumppaamo on verkkovirtakäyttöinen.

Vuosittain muodostuu jäteöljyä noin 270 litraa, kiinteää öljyjätettä noin 40 kg, akkuja noin 15 kg, sekajätettä noin 1 m³, aumamuovijätettä noin 2 000 kg ja rautaromua noin 160 kg. Jätteet säilytetään tilapäisesti asianmukaisissa tiloissa ja toimitetaan käsiteltäväksi toimijalle, jolla on oikeus vastaanottaa kyseistä jätettä. Tuotannon yhteydessä syntyvät kaivannaisjätteet käsitellään Meranevalle laaditun kaivannaisjätedirektiivin mukaisen jättehuoltosuunnitelman mukaisesti.

Paras käyttökelpoinen tekniikka (BAT) ja ympäristön kannalta paras käytäntö (BEP)

Hakijan arvion mukaan tuotantoalueen vesienkäsittely edustaa parasta käyttökelpoista tekniikkaa sekä parasta käytäntöä.

Tuotantoalue, sen ympäristö ja toiminnan vaikutukset ympäristöön

Tuotantoalueen nykytila

Meraneva on Etelä-Suomen mittakaavassa laaja ojittamaton ja lähes luonnontilainen avosuota. Selvitysalueen kokonaispinta-alasta (133 ha) reilut 100 ha voidaan tulkita luonnontilaiseksi suoksi kasvillisuuden perusteella. Myös uhanalaisiksi suotyypeiksi määritetyt kuviot sijoittuivat suurimmaksi osaksi ojittamattomille alueille.

Pohjois- ja keskiosat ovat aapasuota, jolla on rimpinen keskus ja sitä reunustavat laajat kalvakat lyhytkorsinevat, jotka vaihtuvat lyhytkortisiksi rämeiksi, sararämeiksi ja rahkarämeiksi. Länsilaiteilla avoin neva vaihtuu ensin rahkamättäisemmäksi ja sitten kanerva- tai isovarapurämeeiksi, joiden takana sijaitsee kapea sararämevyöhyke. Meranevan eteläisin osa on kauttaaltaan ojitettuja rämemuuttumia, jotka edustavat tupasvillarämeitä ja kanervarahkarämeitä.

Asutus ja maankäyttö

Hankealueen ympäristö on suurelta osalta suota ja talousmetsää. Lähimmät peltoalueet sijaitsevat noin 500 metrin etäisyydellä. Lähin turvetuotantoalue, Vapo Oy:n Sarvineva, sijaitsee hankealueen pohjoispuolella noin 250 metrin etäisyydellä. Vapo Oy:n Laukkulamminnevan turvetuotantoalue sijaitsee noin 600 metrin etäisyydellä hankealueen luoteispuolella.

Turvetuotantoalueen lounaispuolella, Patanan tekojärven rannalla, sijaitsee noin 400 metrin etäisyydellä yksi vapaa-ajan asunto. Samalla suunnalla noin 850–1 500 metrin etäisyydellä sijaitsee lisäksi yhteensä viisi vapaa-ajankäytössä olevaa kiinteistöä. Lähimmän vapaa-ajan asunnon ja tuotantoalueen välissä on asunnon läheisyydessä suurta havupuustoa noin 130 metrin vyöhyke ja lähempänä tuotantoaluetta vähäpuustoista suomaastoa noin 270 metrin vyöhyke. Vapaa-ajan asunnon ja tuotantoalueen välinen alue ei ole hakijan omistuksessa.

Tutkimustulosten perusteella tuotannon pölyämisen aiheuttama viihtyvyyshaitta ulottuu avoimessa maastossa noin 500 metrin etäisyydelle. Kasvillisuuden, erityisesti puuston, on todettu tehokkaasti vähentävän pölyn kulkeutumista tuotantoalueen ympäristöön. Pölyhaittaa aiheuttava toiminta keskeytetään Meranevalla tuulen ollessa asunnon suuntaan.

Muilla tuotantoalueilla tehtyjen mittausten perusteella voidaan olettaa, ettei varsinainen tuotantotoiminta aiheuta melun ohjearvojen ylittymistä lähimällä loma-asunnolla. Kasvillisuuden on todettu tehokkaasti vaimentavan äänen voimakkuutta.

Meranevan kuljetukset toimitetaan käyttökohteisiin lähinnä lämmityskauden aikana. Kuljetukset nostavat jonkin verran kuljetusreitien teiden liikennemääriä, mutta vaikutus liikenteen aiheuttamaan pölyyn ja meluun ei ole hakijan näkemyksen mukaan merkittävä.

Luonto ja suojeluarvot

Meraneva sijoittuu voimakkaasti ojitetulle vyöhykkeelle ja on seudun harvoja vesitaloudeltaan pääosin luonnontilaisia soita. Suunnitellusta tuotantoalueesta noin 19 ha on ojitettua ja loput luonnontilaisista suota. Hakijan teettämät kasvillisuus selvitykset on tehty 6.8.2009, 7.8.2009 ja 7.6.2011. Lisäksi alueen kasvillisuutta on tarkasteltu linnustoselvityksen yhteydessä 27.5.2009 ja rämeristihämähäkkikartoituksen yhteydessä kevätkesällä ja syksyllä 2011.

Uhanalaisia suotyyppejä esiintyy selvitysalueella (133 ha) yhteensä reilut 62 ha. Vaarantuneista suotyypeistä esiintyy kalvakkanevaa noin 40 ha (lyhytkortinen kalvakkaneva voitaisiin tulkita myös minerotrofiseksi lyhytkorsinevaksi), saranevaa noin 13 ha ja lyhytkorsirämeitä noin 5 ha. Sararämeitä esiintyy yhteensä noin 4 ha, joista muuttumia on noin 1,5 ha. Ojitetulla alueella esiintyy nigra nevakorpimuuttumaa noin 0,3 ha sekä ruoho- ja heinä-korpimuuttumaa noin 0,7 ha. Silmälläpidettävistä suotyypeistä alueella esiintyy kangasrämettä, isovarpurämettä, tupasvillarämettä ja rimpinevaa. Kaikkia selvityksessä mainittuja uhanalaisluokituksen mukaisia suotyyppejä esiintyy suunnitellulla tuotantoalueella.

Hankealueella ei esiinny luonnonsuojelulain 29 § mukaisia luontotyyppiejä. Hankealueella tai sen välittömässä läheisyydessä ei ole Suomen ympäristökeskuksen Eliölajit -tietojärjestelmän mukaan tiedossa uhanalaisten kasvilajien esiintymiä (rekisteripöytäkirja 15.6.2009). Myöskään maastokäyntien yhteydessä ei havaittu alueellisesti tai valtakunnallisesti uhanalaisia tai erityisesti suojeltavia lajeja.

Hakijan teettämän selvityksen mukaan hankealueella ei ole vesilain 2 luvun 11 §:n määritelmien mukaisia luonnontilaisia lähteitä tai alle hehtaarin suuruisia luonnontilaisia lampia. Reunaojitukset ovat vaikuttaneet alueen eteläosassa sijaitsevaan ruoho- ja heinäkorpeen kuivattavasti; hakijan mukaan alue on metsälain mukainen luonnontilaisen kaltainen alue (ML 10 §).

Alueen linnustoselvitys perustuu vuonna 2009 tehtyihin maastokäynteihin. Vuoden 2009 linnustoselvitystä on täydennetty 26.5.2011 ja 14.6.2011 tehdyillä inventoinneilla. Selvitysalueella tavattiin vuoden 2009 laskennassa 20 pesivää lintuparia 11 lintulajista (pajulintu ja peippo on jätetty laskematta) ja vuoden 2011 laskennassa 21 pesivää lintuparia 7 lintulajista (metsäkivinen, pajulintu ja peippo on jätetty laskematta). Meraneva on linnustollisesti kohtalaisen monimuotoinen ja suolinnuston määrä oli molempina laskentavuosina keskimääräistä parempi. Suon linnustollista arvoa nostaa sen luonnontilaisuusaste ja se, että suurin osa suosta on avosuota.

Pesimälinnustosta suojelullisesti merkittävimpiä ovat EU:n lintudirektiivin liitteessä I mainitut laulujoutsen, kurki, kapustarinta, teeri (ei pesivä) ja liro. Laulujoutsen, kurki, pikkukuovi, kuovi, valkoviklo, teeri (ei pesivä) ja liro kuuluvat Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin (EVA). Inventointialueella havaittiin kaksi Suomen kansallisessa uhanalaisuusluokituksessa mainittua lajia, joista niittykirvinen kuuluu luokkaan silmälläpidettävät (NT) ja keltaväs-täräkki luokkaan vaarantuneet (VU). Meranevalla on tehty riekkolaskenta 22.–23.4.2010, jolloin tavattiin kolme riekcoreviiriä. Meraneva kuuluu maa-kotkan saalistusalueeseen, ja lajia tavattiin molempina tarkasteluvuosina, mutta se ei todennäköisesti pesi lähialueella. Muutonaikaisen tarkkailun perusteella voidaan todeta, että Meranevalla on jonkinlaista merkitystä myös muuttolinnuston kannalta.

Vuonna 2011 tehdyssä perhosselvityksessä alueelta tavattiin yksi valta-kunnallisesti vaarantunut (VU) perhoslaji (luumittari) ja kolme silmälläpidet-tävää (NT) lajia (rämevihersiipi, suoamukääriäinen ja muurainhopeatäp-lä). Meraneva on lajistollisesti alueellisessa mielessä varsin tavanomainen suo. Suon merkitystä korostaa kuitenkin se, että sieltä tavattiin vaarantu-neeksi luokiteltu luumittari. Valtakunnallisessa mielessä suota ei luumittarin esiintymisestä huolimatta voi pitää lajistoltaan erityisen merkittävänä.

Meranevalla tehdyssä rämeristihämähäkki-inventoinnissa syksyllä 2011 tehtiin kolme rämeristihämähäkihavaintoa, joten suon katsotaan olevan lajin kannalta tärkeä elinympäristö. Laji kuuluu valtakunnallisesti luokkaan vaarantuneet (VU). Laji on kuulunut erityisesti suojeltuihin lajeihin 1.7.2013 saakka.

Hankealueen välittömässä läheisyydessä ei ole luonnonsuojelukohteita. Lähin luonnonsuojelukohde, Ruokkaannevan Natura-alue (FI0800041) si-jaitsee noin 1,3 km:n etäisyydellä hankealueen lounaispuolella Patanan te-kojärven takana. Isoraivion ja Piilleskydön (FI1000031) Natura-alueet si-jaitsevat hankealueen itäpuolella noin 4 km:n etäisyydellä. Hakijan näke-myksen mukaan hankkeesta ei arvioida aiheutuvan vaikutuksia luonnonsuojelualueille pitkien etäisyyksien vuoksi.

Hankealueelta noin 2 km pohjoiseen sijaitsee Vehkajärvenkangas-Tuohimaan arvokas kumpumoreenimuodostuma (MOR-Y-010). Patanan tekojärven luoteispäässä, noin 5 km:n etäisyydellä hankealueesta, sijaitsee Pirunluolan (KAO100218) ja Valkiakallion (KAO100217) arvokkaat kallio-alueet.

Pohjavesialueet

Pintavalutuskenttä sijaitsee noin 0,2–0,3 ha:n alalta Harju A:n (1058454 A) pohjavesialueen suojavyöhykkeellä, pohjaveden varsinaisen muodostu-misalueen ulkopuolella. Harju B:n (1058454 B) pohjavesialue sijaitsee noin 1 km:n etäisyydellä hankealueesta. Lähimmillään Harju A:n vedenottamo on noin 750 m:n etäisyydellä kaakkoon ja Harju B:n vedenottamo noin 1,5 km:n etäisyydellä itään Meranevasta. Haukkaharju A:n (105845 A) pohja-

vesialue sijaitsee noin 560 m:n etäisyydellä koilliseen ja sen vedenottamo noin 2,8 km:n etäisyydellä.

Geologian tutkimuskeskus on tehnyt Vapo Oy:n toimeksiannosta alueelle suunniteltujen turve-tuotantoalueiden ja niihin rajautuvien Harju A:n ja B:n ja Haukkaharju A:n pohjavesialueiden maaperä- ja pohjavesiselvityksen 10.12.2010. Selvityksen perusteella Merenevan turvetuotanto ei vaikuta tutkimusalueen pohjavesimuodostumien veden laatuun tai määrään.

Vesistö

Alapuolinen vesistö ja veden laatu

Tuotantoalue sijaitsee Perhonjoen vesistöalueen Patananjoen valuma-alueella ja siellä Patanan tekojärven (49.092) ja Patanan täyttökanaavan (49.094) alueilla. Kuivatusvedet johdetaan noin 440 m:n pituista laskuoja pitkin Patanan tekojärveen. Tuotantoalueen pinta-ala on 0,2 % Patananjoen valuma-alueesta ja 2,8 % Patanan tekojärven alueesta. Patanan tekojärveen tulee vesiä Patananjoen yläosasta ja Patanan tekojärven täyttökanaavasta.

Virtaamat alapuolisessa Patanan tekojärven luusuassa ovat ympäristöhallinnon WSFS-vesistömallin ($F=28,30 \text{ km}^2$) vuosien 1962-2010 tietojen perusteella seuraavat:

Patanan tekojärven luusua	Koko vuosi	Talvi	Kesä
Alivirtaama, m ³ /s	0,19	-	0,39
Keskipvirtaama, m ³ /s	2,47	3,42	1,86
Ylivirtaama, m ³ /s	8,65	-	4,53

Patanan tekojärven pinta-ala on noin 1 100 ha ja suurin syvyys noin 10 m. Veden korkeuden säännöstely on suurta (noin 5 m). Patanan tekojärven vesi on hapanta, tummaa ja ravinteikasta. Ravinnetaso ja klorofyllipitoisuus ilmentävät rehevyyttä. Alusvedessä on ollut lopputalvisin suurta hapen vajausta ja ajoittain myös täydellistä hapettomuutta.

Näytepisteellä Patanan tekojärvi (syväne) on vuosina 2000–2006 pintaveden kemiallisen hapenkulutuksen arvo ollut keskimäärin 26 mg O₂ /l (vaihteluväli 21–29 mg O₂ /l). Samana ajanjaksona värin arvo on ollut keskimäärin 202 mg Pt/l, kokonaisfosforipitoisuus keskimäärin 53 µg/l (vaihteluväli 36–71 µg/l) ja kokonaistyyppipitoisuus keskimäärin 949 µg/l (vaihteluväli 730–1 300 µg/l).

Toukokuussa 2012 syvänteen pintaveden kemiallisen hapenkulutuksen arvo on ollut 25 mg O₂ /l, fosforipitoisuus 53 µg/l ja värin arvo 180 mg Pt/l. Samaan aikaan noin 1,2 km kuivatusvesien laskujan Patananjärveen laskupaikan alapuolella sijaitsevalla näytepisteellä Patana-allas 6 pintaveden kemiallisen hapenkulutuksen arvo on ollut 34 mg O₂ /l, fosforipitoisuus 53 µg/l ja värin arvo 250 mg Pt/l.

Patanan tekojärveen tulee turvetuotannon kuivatusvesiä Vapon Ruissaarennevalta (26,7 ha), yksityisen omistamalta Vinnoolinnevalta (34 ha) ja lisäksi joiltakin pieniltä yksityisten turvesoilta.

Kalasto ja kalastus

Länsi-Suomen ympäristökeskuksen kalataloudellisten selvityksien mukaan Patanan tekojärven kalastus on kotitarve- ja virkistyskalastusta. Tiedustelujen mukaan kesäkalastus on pääosin uistelua ja onkimista. Seisovia pyydäksiä (katiskat ja verkot) käytetään yleisimmin keväisin kutuaikaan. Verkkojen käyttöä vaikeuttavat tekojärven pohjan puut ja kannot. Talvisin pilkitään ja kalastetaan syöttikoukuilla sekä jonkin verran myös katiskoilla. Länsi-Suomen ympäristökeskuksen vuosien 2004 ja 2006 Patanan tekojärven koeverkko- ja kalastusmatkojen mukaan selvästi runsaimmat kalalajit olivat särki ja ahven. Jonkin verran saatiin myös haukea, kiiskeä ja lahnaa. Madetutkimuksissa mateen poikasia saatiin heikosti, eikä koukkupyynnilläkään maitteita tullut erityisen runsaasti. Tekojärvessä ja sen täyttökanaavassa esiintyy normaalia järvikalakantaa, kuten haukia, maitteita, ahvenia, särkeä, salakkaa ja kiiskiä. Satunnaisemmin saaliiksi tulee tekojärveen istutettua kirjo-lohta, taimenta ja kuhaa. Rapuja ei järvessä esiinny. Patanan tekojärven säännöstelyyn liittyvien kunnostustöiden seurauksena kalastajat arvioivat maitteen ja taimenen vähentyneen, mutta ahven- ja kuhakannan arvioitiin lisääntyneen. Eniten kalastusta haittaavina tekijöinä pidettiin vesistön säännöstelyä, veden heikkoa laatua ja vesistön liettymistä.

Vesistön käyttö

Patanan tekojärveä käytetään lähinnä virkistyskalastukseen ja siihen liittyvään veneilyyn. Hakija on arvioinut hankkeen vaikuttavan virkistyskäyttöön lähinnä kalastusta haittaavan pyydysten likaantumisen kautta. Turvetuotantoalueen läheisyydessä tai vesienjohtamisreitillä ei ole EU-uimarantoja. Patanan tekojärven länsipuolella on Etelä-Pohjanmaan maakuntakaavassa aluevaraus virkistyskäyttöalueeksi ja tekojärven ranta-alueilla on vapaa-ajan asutusta.

Vaikutukset vesistöön ja sen käyttöön sekä kalatalouteen

Hakijan näkemyksen mukaan Meranevan päästöjen aiheuttamat vesistövaikutukset jäävät vähäisiksi tehostetusta vesienkäsittelystä johtuen ja kohdistuvat ensisijaisesti Patanan tekojärveen. Päästöistä aiheutuvat laskennalliset pitoisuusmuutokset ovat tekojärven vedenlaatu huomioiden erittäin pieniä. Meranevan turvetuotannon ei arvioida vaarantavan Patanan tekojärven ekologisen tilan tavoitteita.

Ruissaarennevan (26,7 ha), Vinnoolinnevan (34 ha) ja Meranevan laskennallisten yhteenlaskettujen päästöjen perusteella tekojärven veden kiintoainepitoisuusnousu olisi 0,02 mg/l, fosforipitoisuusnousu 0,3 µg/l ja typpipitoisuusnousu 12 µg/l. Tekojärveen laskevien turvesoiden vesistövaikutukset jäävät kokonaisuudessaan hyvin vähäisiksi.

Hakija on arvioinut Meranevan turvetuotannon kuivatusvesien vesistö- ja siten myös kalastovaikutusten jäävän vähäiseksi. Meranevan ja muiden tuotantoalueiden kuivatusvesien yhteisvaikutukset voivat lisätä kalastushaittoja kuten pyydysten limoittumista. Nämä mahdolliset haitat voidaan korvata kalatalousmaksulla.

Alueellinen vesienhoitosuunnitelma

Meraneva sijaitsee Kokemäenjoen-Saaristomeren-Selkämeren vesienhoitoalueella ja kuuluu Perhonjoen ja Kälviänjoen vesistöalueen vesienhoidon toimenpideohjelma-alueeseen. Patanan tekojärvi kuuluu järvityyppiin matalat runsashumuksiset järvet (Mrh) ja se on luokiteltu keinotekoiseksi vesistöksi. Tekojärvien vedenlaadulle on tyypillistä voimakas humuspitoisuus, alhainen pH-arvo, runsasravinteisuus ja talviaikainen happivaje. Haja-kuormitus näkyy selvästi tekojärvien tilassa. Toimenpideohjelman mukaan Patanan tekojärven ekologinen tila on luokiteltu tyydyttäväksi, biologinen tila kasviplanktonin perusteella hyväksi ja fysikaalis-kemiallinen tila hyväksi. Patanan tekojärvi kuuluu vesienhoidon riskikohteisiin ja sitä koskee tavoite vähentää ihmistoiminnasta aiheutuvaa ravinnekuormitusta 30–50 %:lla. Tekojärven osalta hyvä ekologinen tila on arvioitu saavutettavan lisätoimenpiteillä vuoteen 2021 mennessä.

Turvetuotannolle asetettu ravinnekuormituksen vähentämistavoite Perhonjoen vesistöalueella on vuoteen 2015 mennessä fosforilla ja typellä 50 % sekä muina tavoitteina Patanan tekojärven kalojen elohopeapitoisuuden alentuminen ja sitä kautta syöntirajoitusten poistuminen sekä happitilan-teen paraneminen. Turvetuotannon osalta Perhonjoen vesienhoidon toimenpideohjelman tavoitteisiin päästään nykykäytännön mukaisilla toimenpiteillä, joihin kuuluvat tehostetut vesiensuojelumenetelmät.

Ympäristöriskit

Tulipalo on merkittävin turvetuotantoalueen onnettomuusriski. Turvetuotantoalueelle laaditaan pelastussuunnitelma, joka toimitetaan pelastusviranomaisille. Työmaan henkilöstölle annetaan koulutusta tulipalontorjunnassa. Rankkasateiden aiheuttamien onnettomuuksien estämiseksi penkereitä, ojia ja vesiensuojelurakenteita tarkkaillaan säännöllisesti. Toiminnalle otetaan ympäristövahinkovastuuvakuutus.

Toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailu

Hakija esittää, että Meraneva liitetään osaksi Vapo Oy:n läntisen Suomen alueen turvetuotantoalueiden käyttö-, päästö- ja vaikutustarkkailua Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen 30.5.2011 hyväksymän tarkkailuohjelman mukaisesti.

Päästötarkkailu tehdään pintavalutuskentän alapuolisella mittapadolla. Kuntoonpanovaiheessa näytteitä otetaan tammi-maaliskuussa 1 kerta/kuukausi, kevättulvan aikana (pääsääntöisesti 1.4.-1.5.) 1 kerta/viikko ja touko-joulukuussa 1 kerta/2 viikkoa. Tuotantovaiheessa tehostetun tarkkai-

lun vuosia on lupajakson aikana kaksi. Tarkkailuvuosina vesinäytteet otetaan kahden viikon välein ajalla 1.4.-31.12. ja kuukauden välein ajalla 1.1-31.3. Kevättulvanäytteiden ottoaika vaihtelee tuotantoalueen maantieteellisen sijainnin ja vuotuisten sääolosuhteiden mukaisesti.

Päästötarkkailuvuosina Meranevan pintavalutuskentän toimivuutta tarkkailaan ottamalla näytteet ennen käsittelyä ja niiden jälkeen. Vesinäytteet otetaan neljä kertaa vuodessa (maalis-huhtikuu, kesä-heinäkuu, syys-lokakuu ja joulukuu-helmikuu) kahden vuoden ajan tuotannon aloittamisen jälkeen ja kahden vuoden ajan ennen tarkistushakemuksen jättämistä.

Vesistötarkkailua tehdään näytepisteeltä Patanan tekojärvi, syväne. Järvipisteen vesistönäytteiden ottoajankohdat ovat helmikuun puolivälistä huhtikuun puoliväliin sekä heinä-elokuu.

Hakija esittää Meranevaa liitettäväksi Perhonjoen kalataloudelliseen yhteistarkkailuun Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla.

Hakijan mukaan pölyä ja melua sekä pohjavesiä koskeva tarkkailu ei ole tarpeen.

Vahinkoja estävät toimenpiteet

Kalatalousmaksu

Kalataloudelliset haitat voidaan kompensoida vuosittain suoritettavan kalatalousmaksun käytöllä. Hakija esittää Meranevan kalatalousmaksun suuruudeksi noin 7,90 euroa/ha eli koko tuotantoalaa (79,5 ha) kohden lasketuna 630 euroa.

Muut toimenpiteet

Hakijan arvion mukaan toiminnasta ei ennalta arvioiden aiheudu alapuoliseen vesistöön kunnostustoimenpiteitä perustavia vaikutuksia. Turpeenostolle ei ole tarpeen asettaa rajoitteita kohtuuttoman pöly- ja melu- tai terveyshaitan estämiseksi. Tuotantoalueen kuivatus ja kuivatusvesien johtaminen eivät vaikuta pohja- ja talousveden ottoon.

Korvaukset

Hakijalla on tarve kaivaa Meranevalle kokoojaoja tilan Mäntyranta (RN:o 231:0) sekä tilan Mäki (RN:o 7:66) alueelle vesien johtamiseksi lohkolta 1 lohkolle 2. Lisäksi tehdään eristysoja. Lohkojen välille on suunnitelmassa myös rakennettava tieyhteys. Tilan Mäntyranta alueella kaivettavan noin 300 metrin pituisen kokoojaojan vaatima maa-alue eristysoja mukaan lukien on 0,60 ha. Oja-alueen leveys on 20 m. Kokooja-ojan pintaleveys on 3,5–4,5 m ja pohjan leveys 0,5 m. Hakijan esittämä tilakohtainen vahinkoarvio menetetyistä oja-alueesta, puustosta ja kaivumaiden sijoituksesta tilan Mäntyranta osalta on 600 euroa.

HAKEMUKSEN KÄSITTELY

Hakemuksen täydennys

Hakija on täydentänyt hakemustaan 19.6.2012 maanomistajatiedoilla, kasvillisuusselvityksellä sekä vesistö päästöjä, vesistövaikutuksia, vesienhoitosuunnitelmaa ja pintavalutus kentän ominaisuuksia koskevilla tiedoilla. Hakemusta on täydennetty myös tuotantoalueen ulkopuolisten vesien johtamista, vastaanottavan vesistön veden laatua ja päästöarvioita koskevilla täsmennyksillä, arviolla toiminnan vaikutuksesta veden happamuuteen, turpeen kuljetusreittejä koskevilla tiedoilla sekä arvioilla hankkeen pöly- ja melupäästöistä.

Lisäksi hakemusta on täydennetty 14.9.2012 ja 16.11.2012 selvityksillä lohkojen L1 ja L2 välille suunnitelluista ojista ja tieyhteydestä. Hakemuksen täydennykset on selostettu yksityiskohtaisemmin kertoelmaosassa.

Hakemuksesta tiedottaminen

Hakemus on annettu tiedoksi kuuluttamalla aluehallintovirastossa ja Perhon, Vimpelin ja Vetelin kunnissa 3.12.2012–18.1.2013 sekä erityistiedoksiantona asianosaisille. Kuulutuksen julkaisemisesta on ilmoitettu 12.12.2012 Järviseudun Sanomat -lehdessä ja 13.12.2012 Perhonjokilaakso -lehdessä. Aluehallintovirasto on pyytänyt hakemuksen johdosta lausunnon Etelä-Pohjanmaan elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelta, Pohjanmaan elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskuksen elinkeinot, työvoima, osaaminen ja kulttuuri -vastuualueelta /kalatalousviranomaisen, Perhon, Vimpelin ja Vetelin kunnilta sekä Perhon, Vimpelin ja Vetelin kuntien ympäristönsuojeluviranomaisilta.

Lausunnot

1) Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue on todennut, että suunniteltujen turvetuotantoalueiden ja niihin rajautuvien Harju A:n ja B:n ja Haukkaharju A:n pohjavesialueiden maaperä- ja pohjavesiselvityksen perusteella Merenevan turvetuotanto ei vaikuta tutkimusalueen pohjavesimuodostumien veden laatuun tai määrään. Merenevan suunnitellun tuotantoalueen ja Harju A:n pohjavesialueen väliin tulee jättää vähintään 50 metrin suojavyöhyke. Ojia ei tule pohjavesialueen tuntumassa kaivaa mineraalimaan saakka, eikä ojitusta tule kohdistaa pohjavesialuetta kohden.

Vesienhoitosuunnitelmassa Perhonjoen keskiosa on luokiteltu ekologisesti tyydyttäväksi ja kemiallisesti hyväksi. Patananjoki on luokiteltu välttäväksi ja Patanan tekojärvi tyydyttäväksi suhteutettuna parhaaseen saavutettavissa olevaan tilaan. Patanan tekojärven yläpuolisia vesistöjä ei ole luokiteltu. Tavoitteena on kaikkien mainittujen vesistöjen hyvä tila vuoteen 2015 mennessä. Turvetuotannon lisääminen Patanan tekojärven alueella ei edistä vesienhoitoa alueella.

Perhonjoen toimenpideohjelmassa on asetettu turvetuotannolle seuraavia tavoitteita: ravinnekuormituksen vähentäminen fosforilla ja typellä 50 % sekä muina tavoitteina Patanan tekojärven kalojen elohopeapitoisuuden alentuminen ja sitä kautta syöntirajoitusten poistuminen sekä happitilanteen paraneminen. Turvetuotanto uhkaa kaikkien näiden tavoitteiden toteuttamista. Lupa-harkinnassa tulee huomioida riski, että elohopeapitoisuudet saattavat uudelleen nousta uusien suoalueiden käyttöönoton johdosta.

Patanan tekojärven tila on vedenlaadun kannalta jo nykyisin ongelmallinen, johtuen talviaikaisesta happivajeesta, korkeasta humuspitoisuudesta, runsasravinteisuudesta ja suhteellisen alhaisesta pH-arvosta. Suunnitellusta turvetuotannosta johtuva lisäkuormitus heikentäisi tilannetta edelleen.

Meranevan turvetuotantoalueen aiemmin vireillä olleeseen ja sittemmin peruttuun lupahakemukseen verrattuna uuteen hakemukseen sisältyy mm. perhosselvitys, rämeristihämähäkiselvitys sekä täydennetyt kasvillisuus- ja linnustoselvitykset.

Selvityksissä on todettu rämeristihämähäkin esiintyvän ainakin suon keskivaiheilla puoliavoimella kanervarahkarämeellä ja nevan rahkajänteillä suon reunaosissa. Suon katsotaan olevan lajin kannalta tärkeä elinympäristö. Otantaluonteisen inventoinnin epävarmuustekijä on, että kaikkia tutkimusalueenkaan aareja ei ole inventoitu systemaattisesti ja sattumalla on vaikutusta näin pienen kohdelajin ja sen verkkojen havaitsemiseen. Selvityksen mukaan Meranevalla esiintyy lajin kannalta potentiaalista kasvillisuutta arviolta noin 7 hehtaarin alalla lyhytkortisen nevan ja –rämeen rämejänteillä sekä variksenmarjaa, vaivaiskoivua ja kanervaa kasvavilla rämekuvioilla. Lisäksi keidasrämeiden rahkaisilla jänteillä sekä lyhytkorsirämeiden rahkamättäillä saattaa olla merkitystä lajin elinympäristöinä.

Lupahakemuksen mukaan selvityksessä todetut rämeristihämähäkin esiintymispaikat on jätetty pois hankealueen tuotantosuunnitelmasta. Suunniteltu turpeenottoalue käsittää kuitenkin Merapäkinkankaan ja Puukkoniemenkankaan välistä aapasuota (Lohko L2) niin, että turpeenottoalue ulottuisi myös selvityksessä rämeristihämähäkille soveltuvaan elinympäristöön ja varsin lähelle selvityksessä havaittujen yksilöiden löytöpaikkoja. Tuotantosuunnitelmaan on piirretty myös tie lohkon L2 pohjoispuolelle. Turpeenottohanke heikentäisi väistämättä sekä havaittuja rämeristihämähäkin esiintymispaikkoja että niille soveltuvia elinympäristöjä laajemmaltikin.

ELY-keskus käynnistää hakemukseen sisältyvän selvityksen pohjalta erityisesti suojeltavan rämeristihämähäkin esiintymispaikan rajauspäätöksen valmistelun luonnonsuojelulain 47 §:n mukaisesti.

Kasvillisuusselvitykseen on kirjattu, että selvitysalueella ei esiintynyt vesilain 15 a ja 17 a §:n tarkoittamia kohteita. Uuden vesilain mukaan kyse on 2 luvun 11 §:n kohteista. Ilmakuvan perusteella suolla näkyy kuitenkin pieniä avovesilampareita, joista ainakin osa vaikuttaisi olevan pysyväisluonteisestikin veden peittämiä ja siten vesilain 2:11 §:n nojalla suojeltuja.

Tästä johtuva poikkeuslupakysymys on selvitettävä tarkemmin ja ratkaistava samassa yhteydessä ympäristölupa-asian kanssa.

Linnustoselvityksen mukaan Meraneva on linnustoltaan kohtalaisen monimuotoinen, ja suolinnuston määrä on keskimääräistä suurempi. Suolinnustollista arvoa nostaa sen luonnontilaisuusaste ja se, että suuri osa suosta on avosuota. Alueen pesimälajeista merkittävimpiä ovat EU:n lintudirektiivin liitteen I lajit sekä uhanalaiset lajit. Linnuston kannalta merkittävimmät kohteet ovat keskustan aapasuomaiset rimpipintaiset alueet. Suola on todettu vuosina 2009 ja 2011 pesivänä kymmenkunta luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettua lintulajia. Lisäksi suolta on tavattu kolme riekkoreviiriä, mikä on sekä alueellisesti että valtakunnallisesti merkittävä määrä. Suo kuuluu myös maakotkan saalistusalueeseen.

Hakemuksessa ei ole selvitystä siitä, voidaanko hanke kaikki valmisteluvaiheen ympäristömuutostyöt mukaan lukien toteuttaa aikataulullisesti niin, että luonnonsuojelulain 39 §:ssä tarkoitetuilta kielletyiltä seurauksilta (rauhoitettujen lajien yksilöiden tahallinen häirintä) vältetään. Mikäli häirintää aiheutuisi, kyseisiin toimiin on haettava luonnonsuojelulain 49 §:n mukainen poikkeuslupa ennen ympäristölupa-asian ratkaisemista.

Selvitysten perusteella Meranevaa on pidettävä sellaisenaan pääosin luonnontilaisena ja luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaana suokokonaisuutena, jollaiselle turpeenottoa ei tulisi suunnata ja joka ei ELY-keskuksen käsityksen mukaan sovi turvetuotantoalueeksi.

Meranevan turvetuotantoalue ja sen läheisyyteen suunnitteilla oleva Vapo Oy:n Loukkusaarennevan (80,5 ha) turvetuotantoalue eivät muodosta yhtenäiseksi katsottavaa tuotantopinta-alaa, mutta niillä saattaa olla merkittäviä haitallisia yhteisvaikutuksia erityisesti alapuolisten vesistöjen tilaan, pohjavesiin, linnustoon ja luonnon monimuotoisuuteen.

2) Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomainen on todennut, että Perhonjoen ja Kälviänjoen vesistöalueen vesienhoidon toimenpideohjelmassa Patanan tekojärven ekologinen tila on arvioitu tyydyttäväksi. Patanan tekojärvestä on hyvä ekologinen tila arvioitu saavutettavan lisätoimenpiteillä vuoteen 2021 mennessä. Tekojärven vesi on hapanta, tummaa ja ravinteikasta. Ravinnetaso ja klorofyllipitoisuus ilmentävät rehevyyttä tai lievää rehevyyttä. Alusvedessä on ollut lopputalvisin suurta hapen vajausta ja ajoittain myös täydellistä hapettomuutta. Kokonaistyyppipitoisuus oli keväällä 2012 korkeampi kuin keskimäärin vuosina 2000 - 2006. Patanan tekojärvestä otettiin vesinäyte keväällä 2012 myös Meranevan suunnitellun purkuojan edustalta keskeltä matalaa lahtea. Lahden vedenlaatu oli pääpiirteittäin aivan samanlaista kuin samaan aikaan otetuissa syvänehavaintopaikan näytteissä. Humusaineita lahdella oli enemmän kuin syvänehavaintopaikalla ja siitä johtuen lahden vesi oli väriltään tummempaa ja selvästi happamampaa. Patanan tekojärven veden pH-arvot ovat olleet 2000-luvulla välillä 5,6 - 6,9.

Patanan tekojärvässä ja sen täyttökanavassa esiintyy normaalia järvikalakantaa kuten haukia, mateita, ahvenia, särkeä, salakkaa ja kiiskiä. Satunnaisemmin saaliiksi tulee tekojärveen istutettua kirjolohta, taimenta ja kuhaa. Patanan tekojärven säännöstelyyn liittyvien kunnostustöiden seurauksena kalastajat arvioivat mateen ja taimenen vähentyneen mutta ahven- ja kuhakannan arvioitiin lisääntyneen. Länsi-Suomen ympäristökeskuksen vuosien 2004 ja 2006 Patanan tekojärven koeverkkopyyntien mukaan selvästi runsaimmat kalalajit olivat särki ja ahven. Jonkin verran saatiin myös haukea, kiiskeä ja lahnaa. Tekojärvi on tunnettu isoista hauista, joita tullaan uistelemaan kauempaakin. Perhonjoen yhteistarkkailun vuoden 2007 kalastustiedustelun mukaan Patanan tekojärvellä kalasti vuonna 2007 359 ruokakuntaa. Yleisimmän käytettyjä pyyntivälineitä olivat koukut, uistinvara ja mato-onki. Kokonaissaalis oli 17 162 kg ja saalis koostui hauesta (10 438 kg), ahvenesta (3 975 kg), särjestä (1 531 kg), lahnasta (637 kg), mateesta (386 kg), taimenesta (102 kg), kiiskestä (58 kg), kuhasta (29 kg) ja harjuksesta (7 kg). Eniten kalastusta haittaavina tekijöinä pidettiin vesistön säännöstelyä, veden heikkoa laatua ja vesistön liettymistä.

Kalatalousryhmä katsoo, että Meranevan turvetuotanto yhdessä muun vesistöalueella tapahtuvan toiminnan kanssa aiheuttaisi merkittävää ympäristön pilaantumista, eikä haetulle toiminnalle näin ollen tule myöntää ympäristölupaa. Perusteluiksi kalatalousryhmä nostaa seuraavat seikat:

Perhonjoen ja Kälviänjoen vesistöalueen vesienhoidon toimenpideohjelmassa Patanan tekojärven ekologinen tila on arvioitu tyydyttäväksi. Patanan tekojärvässä on hyvä ekologinen tila arvioitu saavutettavan lisätoimenpiteillä vuoteen 2021 mennessä. Paremman vedenlaadun saavuttaminen vaatii merkittävää panostusta vesiensuojeluun tulevana vuosina. Tilanteen parantamiseksi tulisi ainekuormitusta vähentää merkittävästi nykyiseltä tasolta. Turvetuotanto vaikuttaa omalla osuudellaan vesistöjen rehevöitymiskehitykseen ja alueilta tulevaa kuormitusta tulisi vähentää merkittävästi tämän päivän tasolta. Patanan tekojärveen tulee nykyisin Vapon Ruissalonnevan ja yksityisen Vinnoolinnevan turvetuotantoalueiden kuivatusvesiä. Jos Meraneva saa ympäristöluvan on Meranevan, Ruissalonnevan ja Vinnoolinnevan yhteinen tuotantoala 140,2 ha. Perhonjoen ja Kälviänjoen vesistöalueen vesienhoidon toimenpideohjelmassa on Patanan tekojärven osalta asetettu tavoitteeksi tilan nostaminen nykyisestä välttävää hyväksi. Keskimäärin järven fosforipitoisuus tulisi saada laskemaan nykyisestä noin 64 µg/l alle 55 µg/l. Muita tavoitteita ovat Patanan tekojärven kalojen elohopeapitoisuuden alentuminen ja sitä kautta syöntirajoitusten poistaminen sekä happitilanteen parantuminen. Koko Perhonjoelle asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää turvetuotannon osalta vuotuisen fosforikuormituksen pienentämistä nykyisestä 0,7 tonnista vähintään 0,4 tonnia ja vuotuisen typpikuormituksen pienentämistä nykyisestä 21 tonnista vähintään 11 tonnia. Patanan tekojärvässä esiintyy taimenia ja järven kuormituksen lisääntyessä taimenen elinolosuhteet joessa vaarantuu. Valtioneuvoston periaatepäätöksessä soiden ja turvemaiden kestävästä ja vastuullisesta käytöstä ja suojelusta sanotaan, että soiden käytöstä aiheutuva haitallinen vesistökuormitus vähenee, kun soita merkittävästi muuttava toiminta kohdennetaan ojitetuille tai muuten luonnontilaltaan

merkittävästi muuttuneille soille. Hankealueesta noin 60,5 ha on luonnontilaista suota. Luonnontilaisten soiden ojittaminen johtaa virtaamien äärevöitymiseen ja haitallisten alivirtaamatilanteiden yleistymiseen. Uusien suoalueiden kuivattaminen vähentää valuma-alueen vesien pidätyskykyä tilanteessa jolloin vesivarastotilan kasvattaminen ja eroosion vähentäminen olisi tarpeen.

Patanan tekojärven vesi on hapanta ja Meranevan kuivatusvedet tulevat olemaan happamia. Meranevalta tulevat happamat kuormitukset lisäävät Patanan tekojärven hapanta kuormitusta ja näin ollen pahentaisivat tekojärven tilannetta ja vaikeuttaisivat hyvän ekologisen tilan saavuttamista vesistössä. Veden happamuuden suhteen ovat lohi- ja särkikalat herkimpiä. Ne vaativat hyvin viihtyäksensä yleensä veden pH-alueen 6 - 8. Sen sijaan hauki ja ahven viihtyvät hyvin vielä vähän päälle pH 5 arvoissa. Kalaveden pH-arvon ollessa alle 5 voivat kalakuolemat olla jo mahdollisia.

Jos hankkeelle kuitenkin myönnetään lupa, on luvan saajan vuosittain maksettava 700 euron kalatalousmaksu Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle käytettäväksi kalakannoille ja kalastukselle aiheutuvien vahinkojen vähentämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden suunnitteluun ja toteuttamiseen sekä toimenpiteiden tuloksellisuuden tarkkailuun. Kalatalousmaksulla kertyneet varat voidaan käyttää esimerkiksi hoitokalastukseen ja kalojen istutuksiin.

Luvansaajan on tarkkailtava kuivatusvesien vaikutuksia kalakantoihin ja kalastukseen Pohjanmaan elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla. Ehdotus tarkkailusuunnitelmaksi on toimitettava Pohjanmaan elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskukselle kolmen kuukauden kuluessa päätöksen lainvoimaiseksi tulosta. Tarkkailu voidaan myös toteuttaa yhteistarkkailuna yhdessä alueen muiden tarkkailuvelvollisten kanssa.

3) Perhon kunnan ympäristölautakunta on todennut, että lisäselvitykset huomioiden aikaisemmin annettua lausuntoa ympäristölupahakemuksesta (LSSAVI/197/04.08/2010) ei ole tarvetta muuttaa. Lautakunta on todennut lausuntonaan, että ojittamaton Meranevan luonnontilassa oleva avosualue tulee säilyttää koskemattomana, nykyisessä luonnontilaisessa muodossa. Perusteena on esitetty luonnon monimuotoisuus ja tärkeän pohjavesialueen ja vedenottamoiden sekä vesistön välitön läheisyys.

4) Perhon kunnanhallitus on antanut samansisältöisen lausunnon kuin Perhon kunnan ympäristölautakunta.

5) Vetelin kunnan rakennus- ja ympäristölautakunta on todennut, että Patanan tekojärvi on jo nykyisessä tilassa voimakkaasti kuormitettu ja turvetuotanto lisää vesiensuojelutoimenpiteistä huolimatta järven kuormitusta tilanteessa, jolloin kiintoaine- ja ravinnepestöjä pitäisi vähentää. Patanan tekojärven on ajoittain esiintynyt alhaisia pH-arvoja. Lisäksi ottaen huomioon luonnon monimuotoisuus, virkistyskäyttö, tärkeä pohjavesialue ja vedenottamoiden läheisyys, ojittamaton Meranevan luonnontilassa oleva avosualue on säilytettävä koskemattomana.

6) Järvi-Pohjanmaan ympäristölautakunta /Vimpelin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ei puolla ympäristölupaa Meranevalle. Luonnontilainen suo tulee säilyttää. Meraneva on lähes luonnontilainen suoalue, vain eteläinen alue on ojitettu pieneltä osin. Luontoarvoiltaan suo on tärkeä ja tulee säilyttää koskemattomana, mm. rämeristihämähäkin levinneisyys on valtakunnallisesti merkittävä. Jos suoalueella kuitenkin tehdään ojituksia, tulee huolehtia, etteivät kaivaukset ylety mineraalimaahan saakka, etteivät Harju A ja B:n pohjavesiolot häiriinny. Vimpelin kunnan raakavedenottoa ei saa millään muotoa vaarantaa. Lupaehdoissa tulee myös määrätä Vapo Oy:lle pohjaveden korkeusmittauksia.

Muistutukset ja mielipiteet hakemuksesta

7) Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjanmaan piiri ry vastustaa ympäristöluvan myöntämistä. Hankealue on kokonaisuudessaan lähes ojitettua suoaluetta (60,8ha), jossa ei ole juurikaan edes reunojoituksia. Suo on katsottava luonnontilaiseksi suoksi. Hankealue ei rajaudu olemassa oleviin turpeenottoalueisiin, mutta Meranevan pohjoispuolella, Patanan kannavaan rajoittuvat Vapon Laukkulammin- ja Sarvinevan ottoalueet.

Keski-Pohjanmaan maakuntakaavassa (29.11.2007) Meranevasta ei ole mitään ohjaavaa mainintaa. Aluetta ei ole määritelty turpeenottoalueeksi, eikä luonnonsuojeluun tai virkistysalueeksi. Turvetuotannon yksityiskohtaisemman suunnittelun ohjaamiseksi on kaavaan otettu suunnittelumääräykset. Keskeisenä ajatuksena on tuoda esiin kaavaehdotuksessa EU:n vesipuitedirektiivin tavoite pinta- ja pohjavesien hyvän tilan saavuttamisesta vuoteen 2015 mennessä. Samoin valtakunnallisista alueidenkäyttötavoitteista tulee mukaan tavoite keskittää turvetuotanto ensisijaisesti entisiin tuotantoalueisiin ja jo ojitetuille soille.

Suotyyppien osalta suolta on kasvillisuusselvityksessä löydetty vaarantuneita ja silmällä pidettäviksi luokiteltuja suotyypppejä. Niistä on Suomen luontotyyppien uhanalaisuusraportin mukaan alueellamme silmälläpidettäväksi (NT) luokiteltuja suotyypppejä oli 4; kangasräme, tupasvillaräme, isovarapuräme ja kalvakkaneva. Vaarantuneeksi (VU) suotyypeiksi on alueelta kartoitettu 5 suotyyppiä; sararäme, lyhytkorsiräme, saraneva, kalvakkaneva ja minerotrofinen lyhytkorsineva. Varsinaiselta turpeenottoalueelta uhanalaisia suotyypppejä näyttäisi olevan valtaosa, pohjoisen alueen osalta kalvakka- ja rimpinevaa. Eteläinen tuotantoon suunniteltu osa on useiden suotyyppien kirjoa, jossa suurin osa alueista edustaa uhanalaisia suotyypppejä.

Lintulajien osalta suolta on tavattu EU:n lintudirektiivin I-liitteen mukaisia vastuulajeja, joita ovat laulujoutsen, teeri, kurki, kapustarinta ja liro. Valtakunnallisesti silmälläpidettäviä tai uhanalaisia lajeja ovat liro, pikkukuovi, käki ja keltavästäräkki (VU). Pohjanmaan alueella alueellisesti uhanalaisiksi lajeiksi katsotaan olevan liro, pikkukuovi, keltavästäräkki. Suomen erityisvastuulajeina (kansainvälisesti uhanalaisia ja taantuneita lajeja, joiden levinneisyys on keskittynyt Suomeen) ovat alueella laulujoutsen, teeri, kur-

ki, liro, valkoviklo, kuovi ja pikkukuovi. Alueen merkitys taantuvalla linnustolle on tärkeä. Kartoituksen yhteydessä havaittiin myös muita suoluonnon ulkopuolisia, mutta alueita elinpiirinä käyttäviä tärkeitä lintulajeja, kuten sääksi. Suota voidaan pitää maakotkan saalistusalueena. Tiedossa ei ole suon lähialueelta pesää, mutta sellainen voi olla.

Riekkko on määritelty silmälläpidettäväksi (NT) lajiksi voimakkaan taantumisen takia. Riekkokartoituksessa löydettiin 3 riekkoreviiriä suon etelä-, keski-, ja pohjoisosista. Riekkotiheydeksi on laskettu 2,5 kpl/km², jota voidaan pitää hyvänä riekkosuon tiheytenä.

Suon lintulajistoa voidaan pitää vähäisten kartoituskäyntien aikana saatujen tietojen pohjalta hyvänä ja monipuolisena. Tarkka lajien selvittäminen vaatisi useita käyntikertoja ja tehokasta seuranta, joten minimitietona saatu selvityksen tulos on osaltaan viite siitä, että suon lintulajisto on arvokas.

Meranevalta on tehty laadukkaasti rämeristihämähäkki- sekä perhosselvitykset. Rämeristihämähäkkejä on löydetty kolmelta alueelta, jotka on ilmeisimmin rajattu jossakin laajuudessa pois tuotantosuunnitelmasta. Epäselväksi jää kuitenkin ko. lajin tarkka esiintymisalue ja miten paljon suoja-vyöhykettä on tuotantoalueelle lajin havaintopaikan ympärille jätetty. Perhosselvitys on tehty melko laadukkaasti ja suunnitelmallisesti. Kuitenkin siihen käytetty aika on ollut melko vähäinen. Suolta on tehty havaintoja uhanalaisista perhoslajeista, yksi vaarantunut laji, sekä kolme silmälläpidettävää lajia. Meranevalla on alueellista merkitystä arvokkaana perhosuona, koska huomioitavaa on alueemme suhteellisen vaatimaton suoperhosten esiintyminen, jolloin Meranevankin kaltaiset suot ovat alueemme merkittäviä perhossoita.

Vesiensuojelun osalta Patanan tekojärveen johdettavat jätevedet kulkisivat pintavalutuskenttää pitkin alueen eteläosan kaakkoiskulmasta Patanan tekojärven eteläosaan kapeaan ja pitkään, vähäisesti virtaavaan niemekkeeseen. Laskuojan valuma-alueeseen kuuluu lähinnä Sarvinevan ja Meranevan alue, jotka ovat pääosin ojitattomia suo- ja metsäalueita. Patanan tekojärven vedenlaatu on tyydyttävä ja Patananjoen tila on välttävä. Järvi on luokiteltu voimakkaasti rakennetuksi vesistöksi.

Kiintoainekuormitus tulisi laskennallisesti olemaan Meranevalta noin 1 000 kg vuodessa Patanan tekojärveen. Järven kuormitustavoitteen alentaminen on EU:n vesienhoidon toimenpideohjelmien osalta 50 %. Vaikka järvi on keinotekoinen, on vesienhoidon toimenpidesuunnitelmassa esitetty, että järven ravinne- ja kiintoainekuormitusta pyritään alentamaan tavoiteohjelman mukaisesti. Vesien hyvä tila on Perhonjoen osalta tavoitteena saavuttaa vuoteen 2021 mennessä.

Patanan tekojärven alapuolisilla alueilla Perhonjoen yläosille saakka on nykyisin mm. vaelluskaloilla nousumahdollisuus kalateiden rakentamisen myötä. Perhonjoen alaosilta on saatu erittäin hyviä havaintoja syksyjen 2010-2012 aikana mm. meritaimenen noususta Perhonjokeen. Lajin li-

sääntyminen pääuomassa ei kuitenkaan ole vedenlaadullisten tekijöiden osalta menestyksekkäästi mahdollista, joten keski- ja yläosan sivu-uomien merkitys on erityisen tärkeä. Siten Perhonjoen yläosalla on tärkeää vaikuttaa veden laatua nostaviin tekijöihin, että vaelluskalaston lisääntyminen onnistuisi luontaisesti mahdollisimman laajoilla alueilla tulevaisuudessa.

Patananjoen kuormitus laskee Räyringissä Perhonjokeen, alueella jossa on vaelluskalakantaa vesistöissä jo nykyisestäänkin olemassa. Patanan tekojärven vedenlaadun kerrotaan olevan hapanta, ravinteikasta ja tummaa. Vesi ei kuitenkaan kalalajistosta päätellen voi olla kovin huonoa, koska järvessä elää istutettuna kirjolohi ja taimen sekä sieltä tavataan särkeä. Kaikki nämä em. lajit ovat mm. happamuudelle melko alttiita lajeja. Hakemukseen on toimitettu täydennyksenä arvio vesistöön kohdentuvasta COD-kuormituksesta, joka on laskettu olevan noin 8300 kg/a tuotantovuosien aikana. Erityisesti selvityksestä nousee esille lause: ”Kemiallisen hapenkulutuksen (COD_{Mn}) kuormituksia ei yleensä ole laskettu turvesoiden osalta, sillä nettokuormituksen laskentaan tarvittavaa riittävän luotettavaa luonnonhuuhtouma-arvoa ei ole saatavissa”.

Tämä osoittaa, että tietämys luonnon ja turvesoiden kuormituksista on varsin heikkoa. Turvesoidenkin kuormitusmäärät ovat vain arvioita ja perustuvat muutamisiin mittauksiin ja laskelmiin joita käytetään varsin yleisellä tasolla lupahakemuksissa. On varsin eriskummallista, jos pistekuormittavana toimintona turvetuotannon päästöistä ei kyetä saamaan todellista tietoa. Valitettavasti kuitenkin valtaosa vuoden kuormituksesta tulee ylivalunnan aikana, jolloin virtaamat ja ainepitoisuudet ovat hallitsemattoman suuria ja ne päätyvät vesistöön heikolla puhdistusteholla. Muistutukseen on liitetty esimerkkitapauksia vedenlaadun mittausten luotettavuudesta ja todellisen kuormituksen tasosta.

Ensimmäistä kertaa turvehakemuksiin on liitetty pyynnöstä selvitys kiintoainekuormituksen vaikutuksista vesistöön. Meranevan kiintoainekuormitus olisi tuotantojakson aikana esitetyn laskeman mukaan noin 34 000 kg, joka vedessä kasvaisi sedimenttitilavuuteen 1511 m³. Laskennallisesti se aiheuttaisi 3,2 ha:n suuruiselle purkualueella noin 5 cm:n nettokerrostuman lisää sedimenttiä. Laskelman tarkempia taustoja tuntematta ja yleisesti turvetuotannon aiheuttamia haittoja lupahankkeissa vähäteltynä voidaan tuotannolla osoittaa olevan selvästi merkittävää haittaa vesistölle jo käytettyjen lukuarvojenkin perusteella. Kun tarkastelu tehtäisiin turvenevoilta lähtevän todellisen kuormituksen mukaan, voitaisiin syntyvien vesistöhaittojen osoittaa olevan todennäköisesti moninkertaisia ja laaja-alaisempia. Laskelma kaikkine epävarmuuksineen on kuitenkin osoitus siitä, että paljon kritiikkiä saanut turvetuotannon vesiensuojelu ei ole riittävän tehokasta ja turvetuotantoalan on kyettävä vastaamaan vesistöhaitoista täysimääräisesti.

Tarkkailuohjelman havainnointikertojen vähyys suhteessa koko tuotantoajan pituuteen on todella vähäinen vaikka päästötarkkailun lisäksi olisikin vesistötarkkailua, joka todennäköisesti toteutettaisiin yhteistarkkailulla. Ilman tehokasta, oikein toteutettua ja riittävää päästötarkkailua ei koskaan saada selvitettyä turvetuotannon todellisia vesistövaikutuksia.

Huomioitavaa on, että Meranevan eteläosan alue on pohjavesialueella (Harju A ja B). Jo pohjaveden pelkkä vaarantaminen on kiellettyä ja vähäisenkin haitan aiheuttaminen pohjavesille on yksiselitteisesti kiellettyä. Siten pohjavesivaikutuksista olisi tullut olla tarkempi arvio ja tämän tiedon valossa turvetuotantoa ei voida sijoittaa alueelle jossa se aiheuttaisi vähäistäkin vaikutusta pohjavesiin tai edes vaaraa.

Vapo omistaa Meranevalta 145 ha suota sekä viereiseltä, samaan suoalueeseen laskettavaksi kuuluvalla Sarvinevalta ainakin 93 ha maata. On syytä arvioida Meranevan ja Sarvinevan yhteisvaikutuksia, koska on erityisen todennäköistä, että Vapo käynnistää omana erillisenä lupaprosessina Sarvinevan hankkeen turpeenotolle välttämättä YVA-prosessin sekä hakee mahdollisesti myös Meranevan alueilla jossakin vaiheessa toistakin ympäristölupaa. Nämä kolme hanketta yhdessä erittäin todennäköisesti ylittävät 150 ha:n YVA-hankkeen rajan. Muussakin tapauksessa hankkeen tässä vaiheessa tulee pohdittavaksi harkinnanvaraisen YVA-selvityksen tekeminen jo pelkän Meranevan osalta, koska Meraneva on luonnontilaiseksi tulkittava suo.

Meranevan alue on tällä hetkellä valtakunnallisen suostrategian mukaan tulkittuna luokan 3 suo, joita ei tule ottaa turvetuotantokäyttöön alueellamme. Suon luonnontilaisuus ja etenkin reunojen ojitamattomuus nostavat sen arvoa huomattavan paljon.

Hankkeen vaikutusalueella on vapaa-ajanasutusta, lähin kesäasunto on 400 m:n päässä ja alle 1 500 m:n alueella on 5 muuta vapaa-ajanasuntoa, jotka saattavat kärsiä eri tavoin melusta, pölystä ja luonnonrauhan rikkoutumisesta ja vapaa-ajan häiriintymisestä erämaisessä ympäristössä turvetuotannon seurauksena.

8) Pulkkinen osakaskunta on todennut pitävänsä todennäköisenä, että mahdollisesti aloitettava ja hakemuksessa mainittu turpeennostotoiminta tulee sekä valmistelu- että tuotantovaiheen aikana aiheuttamaan niin huomattavia vaikutuksia Patananjoen kalastoon ja kalastukseen, että hankkeesta aiheutuu korvattavaa haittaa. Tämä ei ole osakaskunnan mielestä hyväksyttävää eikä linjassa vasta hyväksytyjen vesienhoitosuunnitelmien tavoitteiden ja toimenpideohjelmassa vesien tilan parantamiseen tähtäävien toimien kanssa. Hankkeesta aiheutuu osakaskunnan mielestä niin suuria haittoja, ettei luvan myöntämisen edellytyksiä ole tai jos lupa toiminnan aloittamiseen kuitenkin päätetään myöntää, tulee kalastolle ja kalastukselle aiheutuvat haitat täysimääräisesti korvata.

Hakemuksessa on käytetty tarkoitushakuisesti selvityksiä, joiden perusteella hankkeen kuormitus näyttäisi olevan erittäin vähäistä ja hankealueiden alapuolisten vesialueiden kalasto ja kalastus on niin vähäarvoista ja vähäistä ettei sen perusteella synny korvattavaa haittaa. Hakemuksessa ei ole myöskään arvioitu hyvin todennäköisten lyhytaikaisten (rankkasateet/tulvat) pitoisuushuippujen (kiintoaine, happamat yhdisteet) vaikutuksia vaikutusalueen kalastoon ja niiden poikastuotantoon. Saatavilla olevien

vedenlaatutietojen mukaan Patananjoen vedenlaatu on hiljalleen parantunut (fosfori, pH ja kiintoaine). Parantunut vedenlaatu on antanut parantuneet edellytykset mm. lisääntyneille taimen- ja rapukannoille. Tällä hetkellä taimenkanta on kasvanut jo sellaiseksi, että siitä on tullut erittäin merkittävä vapakalastuksen kohde. Kun erityisesti turvehankkeiden alkuvaiheessa tuotantoalueilta kulkeutuu alapuolisiin vesiin ajoittain huomattavia määriä kiintoainetta ja happamoitavia aineita (kuten humusta), voidaan ennakoida, että vaikutukset Patananjoen taimen- ja rapukannan kehittymisen ovat haitalliset. Kun Patananjoen ravinnetaso on parantumisestaan huolimatta edelleen erittäin korkea, ovat pienetkin kuormituslisäykset erityisesti taimeille ja ravulle erittäin vahingollisia.

Patananjoella kalastaminen, varsinkin vapakalastus, on viime vuosina lisääntynyt. Esimerkiksi heittokalastajien merkittävimmän saaliskohteen taimenen saaliit ovat nousussa ja joessa on tavattu myös pieniä alle 10 cm:n taimenen poikasia, joten taimen myös lisääntyy joessa. Osakaskunta pelkää, että turvetuotanto ja sen aiheuttamat päästöt katkaisevat viime vuosien suotuisan kalaston kehittymisen ja sitä myötä myös kalastuksen kehityksen, sekä vaarantaa taimenen ja ravun luontaiset lisääntymisalueet ja sorapohjat.

Edellä mainittuihin perusteisiin viitaten Pulkkinen osakaskunta toteaa ja vaatii, ottamatta kantaa hankeen muihin luvansaantiedellytyksiin, että Sarvivevan turvetuotannon lupaehtoja arvioitaessa on:

1. Tuotantoalueen vesien käsittelyssä on joka tapauksessa varmistettava, ettei Patananjoen kuormitustaso happamoittavien (humus-) ja kiintoainesten sekä ravinteiden osalta turvetuotannon vuoksi edes välillisesti kohoa. Hankealueen vesienkäsittelyrakenteet tulee mitoittaa huippuvalumien mukaan.
2. Hakijalle määrätään tuotantoalueen valmistelu ja kuntoonpanovaiheessa jokeen kohdistuvien kiintoainetaso nousun ja happamuuden alenemisen kalakannoille aiheuttamien todennäköisten vahinkojen korvaamiseksi 800:n emoravun istutusvelvoite 5 vuoden ajan toiminnan aloittamisesta, sekä 2000:n 2-kesäisen taimenenpoikasen istutusvelvoite koko toiminta-ajaksi.
3. Hakijalle tulee määrätä kalataloustarkkailuvelvoite Pohjanmaan ELY-keskuksen hyväksymän suunnitelman mukaisesti. Tulokset tarkkailusta tulee toimittaa osakaskunnan tietoon.
4. Tuotantoalueilta purkautuvan veden laatua tulee seurata myös tuotantokauden ulkopuolisella ajalla ja mahdollisissa poikkeustilanteissa. Tulokset tarkkailusta tulee toimittaa osakaskunnalle ja Perhonjoen kalastusalueen tietoon.
5. Alueen turvetuotannolla ei saa vaikeuttaa muutoinkaan alueen kalakantojen kehittämisen ja hoitotoimia taikka kalastusedellytysten toteuttamisen.

ta. Jos haittoja kuitenkin todetaan aiheutuvan, on ne korvattava täysimääräisesti tai määrättävä hakijalle kalanhoitovelvoite.

9) Patanan tekojärven kalastusyhdistys on jättänyt pääosin samansisältöisen muistutuksen kuin Pulkkinen osakaskunta. Muistutuksessa on lisäksi mainittu Patanan tekojärveen istutuksilla aikaansaadun kuhakannan kasvu erittäin merkittäväksi vapakalastuksen kohteeksi (kalastusyhdistyksen oman arvion mukaan vuosisaalis on tasaisesti noussut vuosina 2007-2012 20 kilosta 450 kiloon). Kun Patanan tekojärven ravinnetaso on parantumisestaan huolimatta edelleen erittäin korkea, ovat pienetkin kuormituslisäykset erityisesti kuhalle ja mateelle erittäin vahingollisia.

Patanan tekojärven kalastusyhdistyksen vaatimukset ovat samansisältöiset Pulkkinen osakaskunnan vaatimusten kanssa kohtien 1 ja 3-5 osalta. Kohdista 2 on esitetty, että hakijalle määrätään tuotantoalueen valmistelu ja kuntoonpanovaiheessa järveen kohdistuvien kiintoainetaso nousun ja happamuuden alenemisen kalakannoille aiheuttamien todennäköisten vahinkojen korvaamiseksi 15 000 kpl 1-kesäisen kuhanpoikasen sekä koko tuotantoajan 5 000 kpl 1-kesäisen kuhanpoikasen istutusvelvoite.

10) A:n kuolinpesän osakkaat (tila Peltokangas, RN:o 7:152) eivät hyväksy turvetuotantoa Meranevalla. Tilan maa-alueet yltyvät Patanan tekojärven rantaan ja sijaitsevat suunnitellun turvetuotantoalueen lähellä olevan kapean lahden vastakkaisella puolella, linnuntietä muutaman sadan metrin päässä tuotantoalueen reunalta. Tarkoituksena on rakentaa lomiasuntoja muistuttajien omistamalle rannalle. Kyseessä ovat muistuttajien ainoat, parhaat rantatontit. Turvetuotannon aiheuttamat melu- ja pölyhaitat ovat pahimmillaan juuri, kun mökkeilykausi on parhaimmillaan. Tonttien arvo mitätöityy ja erämaarauha rikkoutuu.

Järviveden laatu heikkenee, kuten on jo käynyt Sääksjärvellä, jonka rannalla muistuttajien kotipaikka sijaitsee. Vapon Korpisalonnevan turvetuotanto on pilannut veden laadun esim. virkistyskäyttämöissä. Jos käy järvessä uimassa, on ruskean mönjän peitossa ja joutuu peseytymään suihkussa, aikaisemmin järvessä pestiin mattoja jne. Sääksjärvellä sijaitsevan Korpisalonnevan altaat ja suodatuskentät ovat samanlaiset kuin nyt Meranevalle suunnitellut.

11) B (tila Ahvenkoski, RN:o 7:114) osa-omistaa metsätilan, josta 1,6 ha on Patananjoen vesialuetta. Muistuttaja vastustaa Meranevan turvetuotantoalueen ympäristölupaa ja toiminnan aloittamista. Perusteina on mainittu Patanan tekojärven muodostuminen lähikuntien nautinta-alueeksi ja kalaisaksi kotitarvekalastuspaikaksi. Hakija aikoo nyt johtaa kiintoaine- ja humuspitoiset vedet tekojärveen ja ennen kaikkea tekojärveä syvempään Patananjokeen.

Muistuttaja on viitannut Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen arvioon, jonka mukaan keskikokoisen, noin 100 ha:n turvesuon valumaveden kiintoainepitoisuus nousee vuodessa jo 3 650 000 g:n, kun keskimääräinen kiin-

toainepitoisuus vesienkäsittelyjärjestelmien jälkeen on noin 100 g hehtaarialta päivässä.

Myös jo karhennettujen turvepeltojen kuivahko jyrshinturve rankkasateen tullessa vie jopa satoja tonneja kerralla Patanan tekojärveen pintavalutus-kentän voimatta sitä estää, myös laskeutusaltaat tulvivat yli ja humus valuu vesistöön. Näin ollen tekojärvestä oleva syvempi Patananjoki olisi muutama vuoden päästä täynnä kiintoainetta eli humusta ja veden ollessa talvella vähimmillään kalat kuolisivat tukehtuen humukseen, koska humus syö hapen joesta ja altaan syvänteistä.

Meraneva on ojittamaton ikiaikainen teerien soidinpaikka ja satojen teerien talvinen kieppipaikka. Teerien lisäksi Meranevalla on keväisin soitimella erittäin harvinaisia suokukkoja. Meranevalla marjastetaan lakkaa ja karpaloa. Syksyisin Meranevan ruska on verrattavissa Lapin ruskaan. Olisi järjestöntä haaskata tällainen korvaamaton luontoarvo poltettavaksi, koska esim. biopolttoaineita löytyy Suomen metsistä satoja miljoonia kuutioita. Turvehan ei ole biopolttoaine, vaan sen ympäristöpäästöt poltettuna ovat pahempia kuin kivihillen. Turvesoihin on vuosien mittaan kerääntynyt ydinpäästöjen jäämiä, jotka vaikuttavat haitallisesti kiinteässä tuhkassa.

Hakija on ilmoittanut sitoumuksessaan 12.12.2012, että se hakee ympäristölupia ainoastaan luonnontilaltaan jo muuttuneille ja pääasiassa ojitetuille turvemaille. Meraneva on ojittamaton luonnontilainen ja vain pala erillistä nevaa on ojitettu ja muistuttaja pyytää selvitystä julkisesti julistetun strategian pettämisestä kyseisessä Meranevan ympäristöluvan hakemuksessa.

Muistuttaja vastustaa ehdottomasti toiminnan aloittamista ennen ympäristöluvan myöntämistä ja vaatii, että luvan vireilläolon aikana puolueeton tahon (esim. Geologian tutkimuskeskus) mittaa Patananjoen uomasta nykyisen humuslaskeuman. Mahdollisen ympäristöluvan myöntämisen jälkeen ko. puolueettoman tahon tulee mitata vuosittain humuskertymä ja hakija veloitetaan poistamaan humus Patananjoesta imuruoppaamalla humus takaisin nevalle. Muistuttaja vaatii lisäksi, että turpeentuottajien tulee maksaa itse aiheuttamansa vesistöhaitat humuksestakin.

Mikäli Meranevalle myönnetään ympäristölupa, laitettakoon hakijalle 2-vuotisen kuhan 8 000 kpl:een ja 2-vuotisen järvisiian 5 000 kpl:een vuosittainen istutusvelvoite seuraavien 20-30 vuoden ajaksi eli koko turpeenoton ajaksi. Kuha tunnetusti viihtyy sameissa vesissä ja järvisiika selkävesillä ja mikäli istutukset tehtäisiin keväisin, olisi kotitarvekalastajille kalaa pyydetäväksi kesäisin ja talvisin. Patanan tekojärven rannoille on muodostunut pysyvä kesämökkiasutus, joten Meranevan tulisi pysyä nyt jo luonnontilaisena ja ikiaikaisena nautintaoikeutena kaiken Patanan tekojärven teon ja myllerryksen jälkeen.

12) C ja D (tila Mäntyharju, RN:o 3:39) eivät tule missään muodossa hyväksymään alueelle turvetuotantoa. Muistuttajien lomakiinteistö sijaitsee Meranevan vieressä, 400 metrin etäisyydellä. Mökkirakennus on alueen korkeimmalla paikalla, josta on näkyvyys nevalle. Turvetuotanto aiheuttaisi

muistuttajille kestäättömät melu- ja pölyhaitat. Alueen liikenne tulee kasvamaan ja rauhallisesta ympäristöstä ei voisi enää puhuaakaan. Meranevan alue on erämaa-aluetta, jota ei saa mennä pilaamaan.

13) E (tila Mäntyrinta, RN:o 231:0) on todennut, että Meranevan suunnitella oleva turvetuotantoalue sijoittuisi Harju A:n ja Harju B:n pohjavesialueeseen ja vedenottamoon, joka on elintärkeä sekä läheiselle Peltokankaan kylälle että Vimpelille ja sen yhteistyökunnille, joihin ko. vedenottamon tällä hetkellä vielä puhdasta vettä johdetaan. Mahdolliset turvetuotannon kielteiset vaikutukset juomaveden laatuun eivät myöhemmin liene korjattavissa.

Perhossa ja ympäristökunnissa, kuten maassamme laajemmaltikin, painotetaan luontoarvojen tärkeyttä, luonnontilaisten ympäristöjen ja niiden säilyttämisen merkitystä tuleville sukupolville.

Hakijan vastine

1) Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualueen lausuntoon hakija on vastannut, että tuotantoalue sijoittuu vähintään 130 m:n päähän pohjavesialueen reunasta. Lähinnä pohjavesialuetta olevalla pintavalutuskentällä voidaan välttää pohjamaahan ulottuvia kaivutöitä. Viitaten hakemuksen liitekohdassa 8 olevan pohjavesiselvityksen johtopäätöksiin ja suositukseen (s. 10) vaikutuksia pohjavesialueeseen ei aiheudu.

Hakemuksessa ja sen täydennyksessä on tarkasteltu hankkeen kuormitusta ja vaikutuksia vedenlaatuun ja happamuuteen. Vedenlaatuvaikutus Patananjärvessä on kokonaisfosforilla vuositasolla hankkeen eri vaiheissa 0,2-0,3 µg/l (keskipitoisuus vuosina 2000-2011 on ollut 53 µg/l). Vastaa vasti kokonaistypellä vaikutus on 7-14 µg/l (keskipitoisuus vastaavasti 950 µg/l). Pitoisuusvaikutus jää hyvin pieneksi, suuruusluokaltaan 1-2 %.

Meranevalle suunnitellut vesiensuojelurakenteet ovat parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaiset. Pintavalutuskenttäalue on ojitamatonta karua suota, joka soveltuu hyvin pintavalutukseen. Näin ollen hankkeen laskennalliset, vastaavanlaisilta vesiensuojelurakenteilta mitattuihin päästöihin verrattavat päästöarviot ovat luotettavia. Suunniteltu vesienkäsittely on Patananjärven vesimuodostumaan laaditun vesienhoitosuunnitelman toimenpideohjelman mukainen.

Hakemuksen täydennyksessä (15.6.2012, ss.8-10) tehtyjen tarkastelujen perusteella hankkeen ennakoitujen happamuusvaikutukset eivät ole ristiriidassa Perhonjoen ja Kälviänjoen vesistöalueen vesienhoidon toimenpideohjelman kanssa. Toimenpideohjelmassa on asiantuntija-arvioina päädytty siihen, että Perhonjoen veden hyvää tilaa ilmentävä tavoite saavutetaan, kun veden pH on mahdollisimman usein tason 5,5 yläpuolella ja happamuuspiikkienkin aikana mahdollisuuksien mukaan tason 5,0 yläpuolella.

Hankealue on 0,2 % Patananjoen valuma-alueesta ja 2,8 % Patananjärven valuma-alueesta. Hankkeen pienestä koosta ja valuma-alueosuudesta johtuen hankkeen toteuttamisella ei hakijan arvion mukaan ole vaikutuksia

Patanan tekojärven kalojen elohopeapitoisuuteen. Elohopeapäästöjä vesistöön aiheutuu kaikkien maankäyttömuotojen, joihin liittyy maanpinnan muokkausta, yhteisvaikutuksista.

Hankealueen rajausta on tehty parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella siten, että rämeristihämähäkin esiintyminen alueella turvataan. Tehtyjen konsultti-selvitysten perusteella alueella ei ole vesilain mukaisia suojeltavia kohteita, joten poikkeuslupan tarvetta ei ole. Tältä osin hakija viittaa myös kasvillisuusselvityksessä oleviin valokuviiin hakemuksen liitekohdassa 5.

Luontoselvitysten mukaan suunnitellulla hankealueella ei ole luvan myöntämisen esteenä olevia luontoarvoja. Lupa voidaan myöntää ja hanke voidaan toteuttaa suunnitellulla tavalla.

Hankkeen toteuttaminen ei tarkoita luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettujen lajien tahallista häirintää tai hävittämistä. Turvetuotantoalueen puuston poisto ja ojitus- sekä pinnanmuokkaustyöt ajoitetaan siten, että tahallista häirintää esim. lintujen pesimäaikana ei aiheudu.

2) Pohjanmaan ELY-keskuksen kalatalousryhmälle hakija on vastannut, että vesienhoidon tavoitteiden, happamuuden ja elohopean osalta lausunnossa mainittuja asioita on käsitelty edellä kohdassa 1). Kalatalousmaksun (700 €) ja tarkkailun osalta hakijalla ei ole ollut huomauttamista.

3) Perhon kunnan ympäristölautakunnalle ja 4) Perhon kunnanhallitukselle hakija on vastannut, että tehtyjen luonto- ja pohjavesi- ja vesistövaikutusselvitysten perusteella ja niistä johtuvina tehtyjen hankesuunnitelman muutosten vuoksi, hankkeelle voidaan myöntää lupa hakemuksen mukaisesti. Hakija viittaa myös edellä esittämäänsä.

5) Vetelin kunnan rakennus- ja ympäristölautakunnalle hakija on vastannut viittaamalla edellä esitettyyn.

6) Vimpelin kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle/ Järvi-Pohjanmaan ympäristölautakunnalle hakija on vastannut, että luontoselvitysten mukaan suunnitellulla hankealueella ei ole luvan myöntämisen esteenä olevia luontoarvoja. Meranevan luonnontilaisuusluokka on laskenut eri puolilla suota tehtyjen ojitusten vuoksi. Lupa voidaan myöntää ja hanke voidaan toteuttaa suunnitellulla tavalla.

Hankealueen rajausta on tehty parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella siten, että rämeristihämähäkin esiintyminen alueella turvataan. Lisäksi hakija toteaa, että 1.7.2013 voimaan tulleella valtioneuvoston asetuksella luonnonsuojeluasetuksen muuttamisesta (471/2013) rämeristihämähäkki on poistettu erityistä suojelua vaativista lajeista.

Tuotantoalue sijoittuu vähintään 130 m:n päähän pohjavesialueen reunasta. Lähinnä pohjavesialuetta olevalla pintavalutuskentällä voidaan välttää pohjamaahan ulottuvia kaivutöitä. Viitaten hakemuksen liitekohdassa 8

olevan pohjavesi-selvityksen johtopäätöksiin ja suosituksiin (s. 10) vaikutuksia pohjavesialueeseen ei aiheudu. Pohjavesitarkkailun osalta hakijalla ei ole huomauttamista. Hakija viittaa myös aiemmin esittämäänsä.

7) Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjanmaan piiri ry:lle hakija on vastannut viittaamalla luontoarvojen osalta edellä kohdassa 1) esittämäänsä.

Sarvinevan hakemus on peruutettu eikä näköpiirissä ole ympäristölupa-hakemuksen käynnistämistä uudelleen. Näin ollen perusteita YVA-vaatimukselle pakollisena tai harkinnanvaraisena ei ole. Meraneva on hankittu Vapo Oy:n haltuun kauan ennen suostrategian valmistumista. Meranevan luonnontilaisuusluokka on laskenut eri puolilla suota tehtyjen ojitusten vuoksi.

Turvetuotantoalueelta purkautuvan veden humuspitoisuutta on selvitetty pitkään, joten turvetuotantoalueiden COD_{Mn} bruttopäästöt tunnetaan varsin hyvin. Ojittamattoman ja metsäojitetun pelkkää suoaluetta kuvaavan veden laadusta ei ole yhtä tarkkoja tietoja, joten nettopäästöjä ei ole tähän mennessä arvioitu. Vuonna 2012 valmistuneen ominaiskuormitus selvityksen (vastineen liite 1) mukaan nettopäästöt voidaan arvioida. Selvityksen perusteella turvetuotannosta johtuva humuksen päästölisyys (netto) on selvästi ennalta arvioitua pienempi alla olevan laskelman mukaisesti:

COD Mn-päästöt

- Hakemuksen täydennys, 15.6.2012

Kuntoonpanovaihe, brutto/netto, 12 253/ 5 410 kg /a O ₂	Tuotantovaihe, brutto/netto 15 117/ 8 274 kg/a O ₂
---	--

- Selvitys, Pöyry 2012

Kuntoonpanovaihe, brutto/netto, 29 762/ 6 144 kg /a O ₂	Tuotantovaihe, brutto/netto 16 067/ 1 921 kg/a O ₂
---	--

Kuormituksen laskennan osalta on viitattu hakemuksessa, sen täydennyksessä ja vastineen liitteessä 1 esitettyyn.

8) Pulkisen osakaskunnalle ja 9) Patanan tekojärven kalastusyhdistykselle hakija on vastannut yhteisesti, että suunniteltu vesienkäsittely on tehokas ja parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukainen, millä voidaan minimoida hankkeesta johtuvat vaikutukset.

Hakija on esittänyt kalastolle ja kalastukselle aiheutuvan haitan korvaamista 630 euron kalatalousmaksulla. Maksun suuruuden osalta hakija viittaa edellä kohdassa 2) esittämäänsä. Tarkkailun osalta hakijalla ei ole ollut huomauttamista.

10) A:n kuolinpesän osakkaille hakija on vastannut, että tila sijaitsee noin 1 300 metrin päässä tuotantoalueen reunasta. Vesimatkaa tilan koh-

dalle tulee ojan suusta mitattuna noin 2 500 m. Pitkät välimatkat ja tehokas, ympärivuotisesti pintavalutuksella toteutettu vesien puhdistus huomioidaan ottaen, kiinteistön käytölle ei tule aiheutumaan mitään merkittäviä pöly- tai meluhaittoja. Vesistövaikutukset jäävät niin pieniksi, että kiinteistökohtaisesti korvattavaa haittaa ei aiheudu.

11) B:lle hakija on vastannut, että tila sijaitsee lähimmillään noin 800 metrin päässä tuotantoalueen reunasta, ranta-alueet noin 1100 m päässä. Vesimatkaa tilan kohdalle tulee ojan suusta mitattuna lähes 2 500 m. Näin ollen merkittäviä pöly- ja meluvaikutuksia tai vesistövaikutuksia ei aiheudu. Teerien soidinpaikkana Meraneva tulee säilymään, sillä teeret käyttävät avoimia turvetuotantoalueita hyvin yleisesti soidinpaikkoinaan. Lisäksi Meranevan keskelle jää laajahko alue tuotannon ulkopuolelle teerien ja muiden lintulajien (mm. suokukko) soidin- ja pesimäpaikaksi.

Kiintoainelaskeuman (humuslaskeuma) mittaaminen säännöstelystä Patanan tekojärveen kuuluvasta Patananjoesta ei ole tarpeellista, koska ei voida tarkasti selvittää kiintoaineen alkuperää. Kalataloudellisen haitan korvaamisesta hakija viittaa kohdassa 2) esittämäänsä.

12) C:lle ja D:lle (Mäntyharju RN:o 3:93) hakija on vastannut, että hakemuksen täydennyksenä tehdyn maastokäynnin perusteella toiminnasta ei tule aiheutumaan merkittävää haittaa muistuttajan vapaa-ajan asunnon käytölle. Lisäksi hakija viittaa myös toiminnan rajoituksiin tilanteissa, joissa se tuuli- tms. olosuhteista johtuen on tarpeen.

13) E:lle (Mäntyranta RN:o 231:0) hakija on vastannut, että toiminta on tarkoitettu toteuttaa siten, että haitallisia vaikutuksia pohjaveden ottoon ei aiheudu. Suunniteltu tuotantoalue on sijoitettu siten, että vaikutuksia luonnonsuojelulain nojalla erityisesti suojeltuihin eliölajeihin ei aiheudu.

Vastineesta pyydetty lausunnot

Vastineesta on pyydetty lausuntoa Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelta. Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue on lausunut vastineesta seuraavaa:

ELY-keskus on 18.1.2013 antamassaan lausunnossa tuonut esille näkemyksensä Meranevan ympäristölupahakemuksesta. Lisäksi ELY-keskus lausuu hakijan antamasta vastineesta seuraavaa:

Meranevalle suunnitellut vesiensuojelurakenteet eivät vastaa nykyisen suositusten/ohjeistuksen mukaista parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Uuden suunnitellun Meranevan turvetuotantoalueen vesienkäsittelyrakenteet tulee suunnitella ja mitoittaa uuden kesällä 2013 julkaistun Ympäristöhallinnon ohjeen (2/2013) suositusten mukaisesti. Meranevan hakemuksen mukaan suunnitellun ojittamattoman pintavalutuskentän pinta-ala on noin 4,0 % valuma-alueesta, kun ohjeen mukaan pintavalutuskentän pinta-ala,

jonka tulisi olla tehollista, pintavalutuskentän penkereiden sisälle jäävää pinta-alaa, tulisi olla vähintään 4,5 % valuma-alueesta.

Lisäyksenä/täydennyksenä aiempaan lausuntoon ELY-keskus esittää nyt käytettävissä olevaa uutta tietoa vesienhoidon edistymisestä ja vesienhoidon toisen suunnittelukierroksen luokittelun tuloksia:

Hakemuksen mukaan tuotantoalueen puhdistetut kuivatusvedet johdetaan metsäojaa pitkin Patanan tekojärven kaakkoisosaan. Patanan tekojärven epävakaasta ekologisesta tilasta johtuen, voidaan arvioida, että turvetuotantoalueen kuormituksen vaikutusalueella tulisi olemaan jossain määrin myös Patanan tekojärven alapuolinen vesistöalue, Patananjoki ja Perhonjoki. Tekojärvi toimii ajoittain ravinteiden ja kiintoaineen sedimentaatioalueena, mutta toisaalta voimakkaan säännöstelyn (säännöstelyväli noin 10 metriä) ja sisäkuormituksen (heikko alusveden happipitoisuus) seurauksena on ravinteiden ja kiintoaineen osittainen resuspendoituminen takaisin veteen.

Valtioneuvoston vuonna 2009 vahvistamassa vesienhoitosuunnitelmassa (Kokemäenjoen-Saaristomeren-Selkämeren vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelma vuoteen 2015) Patanan tekojärven ekologinen tila on arvioitu olevan tyydyttävä. Tila-arvioon vaikuttaa kohtalainen hajakuormitus, pistekuormitus ja vesistön säännöstely. Tekojärvi on keinotekoinen vesimuodostuma ja päätös tekojärven ekologisesta luokituksesta on suhteutettu parhaaseen saavutettavissa olevaan tilaan. Suunnitelmassa on edelleen arvioitu, että tavoitetila, hyvä ekologinen tila saavutetaan nykykäytännön lisäksi tehtävillä toimenpiteillä vuoteen 2021 mennessä.

Vesienhoidon toisen suunnittelukauden vesistöjen luokitusten tulokset julkaistiin lokakuussa 2013. Patanan tekojärven ekologinen tila on edelleen tyydyttävä. Alustavan kemiallisen luokitteluarvion (luonnos) mukaan vesimuodostuman kemiallinen tila on hyvää huonompi. Tila-arvioon vaikuttaa ahventen elohopeapitoisuus, joka ylittää direktiivin raja-arvon.

Ensimmäisellä vesienhoidon suunnittelukaudella Patananjoen vesimuodostuma koostuu kolmesta vesistön osasta; Patananjoen alaosasta ja yläosasta sekä tekojärven täyttökanavasta. Vesienhoitosuunnitelmassa vesimuodostuma arvioitiin olevan välttävissä ekologisessa tilassa. Tila-arvioon on vaikuttanut myös vesimuodostuman hydrologis-morfologinen muuttuneisuus – vesimuodostuma on arvioitu voimakkaasti muutetuksi. On arvioitu, että tavoitetila saavutetaan nykykäytännön lisäksi tehtävillä toimenpiteillä vuoteen 2021 mennessä. Toisella vesienhoidon suunnittelukaudella Patananjoki on jaettu kahteen vesimuodostumaan. Yläosan vesimuodostuman ekologinen tila on tyydyttävä ja alaosan välttävä. Molempien muodostumien tila-arvio perustuu veden laadun kriteereihin. Nykyinen fosforipitoisuus tulisi laskea noin 50 %, jotta vesienhoidon tavoite veden laadun osalta saavutettaisiin. Patananjoen alaosan luonnontaloudellinen merkitys on nykyään vähäinen mm. säännöstelyn, perkausten ja kalojen vaellusesteiden vuoksi.

Perhonjoen keskiosan vesimuodostuma saa alkunsa Patanajoen ja Perhonjoen yhtymäkohdasta ja päättyy Perhonjoen keskiosan järviyhmään. Vesienhoitosuunnitelmassa Perhonjoen keskiosa on luokiteltu laajan aineiston perusteella tyydyttävään ekologiseen tilaan. Alueen merkittävin tilaa heikentävä tekijä on hajakuormituksen aiheuttama kiintoaine- ja ravinnekuormitus. Vesienhoitosuunnitelmassa on todettu, että tavoitteena oleva hyvä ekologinen tila saavutetaan nykykäytännön lisäksi tehtävillä toimenpiteillä vuoteen 2021 mennessä. Toisen vesienhoidon suunnittelukauden luokittelun mukaan Perhonjoen keskiosan vesimuodostuman ekologinen tila on edelleen tyydyttävä. Alustavan kemiallisen luokitteluarvion (luonnos) mukaan Perhonjoen keskiosan vesimuodostuman kemiallinen tila on hyvää huonompi. Tila-arvioon vaikuttaa ahventen elohopeapitoisuus, joka ylittää direktiivin raja-arvon.

Perhonjokeen tehdään vuosittain alueen kalastusoikeiden haltijoiden ja valtion varoilla merkittäviä lohensukuisten kalojen istutuksia. Perhonjokeen istutetaan mm. Lestijoen kantaa olevia meritaimenia tukemaan uhanalaista ja taantunutta kantaa. Lajin menestymisen kannalta olisi ensiarvoisen tärkeää parantaa Perhonjoen veden laatua, vähentämällä valuma-alueen kiintoaine- ja happamuuskuormitusta. Perhonjoki on ollut aikoinaan merkittävä rapujoki. Rapukantojen kehitystä on haitannut vesistöalueella todennäköisesti kroonisena esiintyvä rapurutto, mutta myös veden laadun muutoksilla on ollut vaikutusta rapukantoihin. Perhonjoella on tehty viime vuosikymmeninä merkittäviä kalataloudellisia kunnostuksia vesistön käytön velvoitteina (mm. uittosäännön kumoaminen ja säännöstelyn haittojen kompensointi) ja kalatalouden kehittämisvaroilla. Perhonjoki on merkittävä alueen ihmisten virkistyskohde vähävetisellä Vetelin ja Kaustisen kuntien alueella.

Vesienhoitosuunnitelmassa ja Perhonjoen ja Kälviänjoen toimenpideohjelmissa on arvioitu yleisesti, että vesistöjen ekologisen tilan parantamiseksi, tulee ihmisen toiminnasta aiheutuvaa kuormitusta vähentää 30-50 %. Perhonjoen vesistöalueella turvetuotannon kuormituksen vähentämistavoitteeksi on esitetty 50 %. On arvioitu, että em. tavoite voidaan saavuttaa vuoteen 2015 mennessä, jos nykyisillä tuotantoalueilla toteutetaan nykykäytännön vesiensuojelutoimenpiteiden lisäksi lisätoimenpiteitä.

Pientämällä ravinnekuormitusta voitaneen saavuttaa myös kiintoainekuormituksen tavoite, joka on kirjattu toimenpideohjelmaan yleisellä tasolla. Alueen vesistöjen kiintoainepitoisuudet ovat ajoittain haitallisen korkeita eliöstölle sekä pääuomassa että sivupuroissa.

Meranevalle suunniteltu turvetuotanto tulisi lisäämään osaltaan Perhonjoen vesistöalueen ravinne- ja varsinkin kiintoainekuormitusta siinä määrin, että vesienhoitosuunnitelman tavoite turvetuotannosta aiheutuvan kuormituksen vähentämisestä jäisi toteutumatta, jos hankkeelle myönnetään lupa.

Pintavalutuskentän pinta-alasuositus on uudessa ohjeessa 4,5 % valuma-alueesta. Meranevalla osuus on 4 %, eli jonkin verran hankkeen alkuvaiheessa käytössä ollutta ohjearvoa (3,8 %) suurempi. Hanke on pantu vireille ennen uuden ohjeen antamista, joten sitä ei hakijan käsityksen mukaan voi soveltaa tämän hankkeen kohdalla.

Turvetuotannon osuus Perhonjoen kuormituksesta on pieni, laskennallisesti fosforin osalta 0,7 t (1,3 %) ja typen osalta 21,5 t (2,0 %) (Kokemäenjoen, Saaristomeren ja Selkämeren vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelma vuoteen 2015, s. 270 - 271). Perhonjoen vesienhoidon toimenpideohjelmassa pintavalutus mainitaan ensisijaisesti suositeltavaksi vesiensuojelumenetelmäksi.

Turvetuotannossa on toteutettu merkittäviä vesiensuojeluinvestointeja ja nykytilanteessa Perhonjoella Vapo Oy:n tuotantoalueiden vesiensuojelurakenteet ovat tuotantoalueittain seuraavat:

Perhonjoen keskiosan alue (49.02)

- Jauhoneva, vesiensuojelussa käytössä ympärivuotinen pintavalutus

Ullavanjoen valuma-alue (49.05)

- Tynnyrikallionneva, vesiensuojelussa käytössä ympärivuotinen pintavalutus
- Kairineva, vesiensuojelumenetelmänä käytössä ympärivuotinen pintavalutus tai kasvillisuuskenttä

Köyhäjoen valuma-alue (49.06)

- Jauhoneva, vesiensuojelussa käytössä ympärivuotinen pintavalutus

Venetjoen valuma-alue (49.07)

- Kairineva, vesiensuojelussa käytössä ympärivuotinen pintavalutus tai kasvillisuuskenttä

Perhonjoen yläosan alue (49.08)

- Laurinneva, Pollarinneva, Kapustaneva, Laukkulamminneva, vesiensuojelussa käytössä ympärivuotinen pintavalutus
- Sarvineva: vesiensuojelussa käytössä ympärivuotinen kasvillisuuskenttä

Patananjoen valuma-alue (49.09)

- Ristineva, vesiensuojelumenetelmänä käytössä ympärivuotinen pintavalutus
- Ruissaarenneva, perustaso ja virtaamansäätö (pinta-ala vain n. 28 ha, tehostetaan lupaehtoien tarkistamisen yhteydessä)

Vesiensuojelurakenteet ovat paitsi ympäristölupien myös vesienhoitosuunnitelman sekä toimenpideohjelman mukaiset

Olemassa olevien tuotantoalueiden vesiensuojelun tehostamisella vesistökuormituksen voidaan arvioida jo nyt pienentyneen merkittävästi. Vuosien 2001-2012 päästötarkkailuraporttien mukaan Vapo Oy:n turvetuotantoalueiden kokonaisfosforikuormitus Perhonjoella (netto) on ollut 0,15 - 0,26 t/v ja vastaavasti kokonaistyyppikuormitus 6,7 – 7,7 t/a. Samaan suuntaan vaikuttaa jatkossa myös käytössä olevan pinta-alan pieneneminen ja alueen siirtyminen muuhun maankäyttöön pois turvetuotannon kuormittavasta pinta-alasta. Ennusteen mukaan poistuma on vuoden 2015 loppuun mennessä 78 ha (Laurinneva, Pollarinneva, Ristineva, Kairineva ja Tynnyrikallionneva), vuoden 2018 loppuun mennessä lisää 170 ha (edellä mainittujen soiden lisäksi Sarvi- Kapusta- ja Laukkulamminneva) ja vuoden 2022 loppuun mennessä lisää 251 ha. Poistuva pinta-ala on yhteensä noin 500 ha. Käytössä oleva tuotantopinta-ala Perhonjoen valuma-alueella pienenee nykytilanteesta (noin 1500 ha) tasolle 1000 ha vuoden 2022 loppuun mennessä.

Meranevalle on suunniteltu ympärivuotinen pintavalutus, joka on nykyisen vesienhoitosuunnitelman ja toimenpideohjelman mukainen. Meranevan hankkeen toteuttamisesta aiheutuva lisäkuormitus Perhonjoella ei ole esteenä vesienhoitosuunnitelman tavoitteiden toteutumiselle.

ALUEHALLINTOVIRASTON RATKAISU

Ympäristöluparatkaisu

Aluehallintovirasto myöntää Vapo Oy:lle ympäristöluvan Meranevan turvetuotantoon Perhon ja Vimpelin kunnissa Perhonjoen vesistöalueella hakemukseen liitetyn suunnitelman ja sen täydennysten mukaisesti siten muutettuna kuin lupamääräyksistä ilmenee. Vaiheittain käyttöön otettavan tuotantoalueen pinta-ala auma-alueineen on noin 62 ha.

Hakemus hylätään 17,5 ha:n osalta. Hylätyn alueen sijainti on esitetty liitteen 2 kartalla.

Aluehallintovirasto myöntää oikeuden johtaa kuivatusvesiä tilan Mäntyran- ta RN:o 231:0 alueelle kaivettavaan ojaan sekä myöntää käyttöoikeuden noin 300 metriä pitkän ojan kaivamiseen tarvittavaan toisen maalla olevaan alueeseen. Ojan kaivuusta aiheutuva vahinko, haitta ja muu edunmenetyks määrätään korvattavaksi lupamääräyksessä 20 esitetyn mukaisesti.

Lupamääräykset

Päästöt vesiin

1. Turvetuotantoalueen vedet on johdettava hakemuksen liitteenä 3a olevan kartan mukaisesti vesienkäsittelyrakenteiden jälkeen laskuojaan Lo1 kautta Patanan tekojärveen.

2. Tuotantoalueen vedet on johdettava hakemuksen liitteenä 3a olevan piirustuksen mukaisesti sarkaojarakenteiden, virtausta säätävien patojen ja laskeutusaltaiden kautta sekä käsiteltävä ympärivuotisesti pintavalutuskentällä sekä muutoin hakemussuunnitelmasta ilmenevällä tavalla.

Laskeutusaltailta ei saa rakentaa tuotantosuunnitelmapiiirroksen 3a mukaista ohitusojaa.

Pintavalutuskentän sijaintia on muutettava siten, että sen etäisyys Harju A pohjavesialueeseen on vähintään 20 m. Pintavalutuskentän pinta-ala on vähintään 3,4 ha.

Sarkaojien päissä on oltava lietesyvännys, lietteenpidätin ja päisteputket. Kokoojajoihin on rakennettava virtausta säätelevät padot. Laskeutusaltaissa on oltava pintapuomit ja purkupään virtaamaa padottava rakenne. Laskeutusaltaiden ja pintavalutuskenttien on oltava mitoitusohjeiden mukaisia.

Auma-alueiden ja ojien välissä on oltava suojakaista, joka estää turpeen joutumisen ojiin.

Tuotantoalueen ulkopuoliset valumavedet on johdettava tuotantoalueen ja vesienkäsittelyrakenteiden ohitse eristysojissa, joissa on oltava lietesyvännys. Eristysojia kaivettaessa on käytettävä kaivukatkoja ja vedet on johdettava pintavaluntana vesistöön, jos se on mahdollista.

3. Pintavalutuskentän puhdistustehon on oltava vähintään seuraava:

Kiintoaine	50 %
Kokonaisfosfori	50 %
Kokonaistyyppi	20 %

Puhdistusteho lasketaan vuosikeskiarvona ennen pintavalutuskenttää ja sen jälkeen määritetyistä pitoisuuksista häiriötilanteet mukaan lukien.

4. Jos pintavalutuskentän puhdistusteho ei tarkkailun perusteella täytä puhdistustehovaatimuksia, luvan saajan on välittömästi ryhdyttävä toimenpiteisiin puhdistustehon parantamiseksi ja ilmoitettava tehtävistä toimenpiteistä kirjallisesti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Jos puhdistusteho on seuraavanakin vuonna teho vaatimuksia pienempi, luvan saajan on toimitettava sitä seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä aluehallintovirastolle vesienkäsittelyn tehostamista koskeva suunnitelma, jonka perusteella aluehallintovirasto voi muuttaa tai täsmentää lupaa ja lupamääräyksiä.

5. Jos käsitellyn veden kokonaisfosforipitoisuus on alle 25 µg/l, kokonais-typpipitoisuus alle 600 µg/l tai kiintoainepitoisuus alle 2 mg/l, lupamääräyksessä 3 esitettyä kyseisen parametrin ja käsittelyajan puhdistustehovaatimusta ei ole tarpeen ottaa huomioon.

6. Laskeutusaltaiden ja niiden jälkeisten vesienkäsittelyrakenteiden on oltava käytössä ennen sarkaojitusta ja suon pintakerroksen poistamista. Ne on esitettävä ennen käyttöönottoa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksyttäväksi ja saatettava tiedoksi Perhon ja Vimpelin kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille.

Kuntoonpanotyöt lohkolla L1 (24,4 ha) saadaan aloittaa kolme vuotta lohkojen L2 ja L3 kuntoonpanon jälkeen ja kun kolmen vuoden päästötarkkailun perusteella on todettu, että vesienkäsittelylle asetetut puhdistustehorajat on saavutettu.

Vesienkäsittelyrakenteisiin saa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla tehdä sellaisia muutoksia, jotka eivät vähennä niiden tehoa.

7. Luvan saajan on pidettävä vesienkäsittelyrakenteet ja ojustot jatkuvasti toimintakunnossa ja tarkastettava niiden toimivuus säännöllisesti.

Laskeutusaltaat, sarkaojat ja lietesyvennykset sekä reuna- ja kokooajajat on puhdistettava ainakin kerran vuodessa tuotantokauden päätyttyä ja aina muulloinkin tarpeen vaatiessa. Kivennäismaahan kaivetut ojat on tarkastettava ainakin kerran vuodessa ja puhdistettava tarvittaessa.

Laskeutusaltaista, lietesyvennyksistä ja ojista poistettava liete on sijoitettava siten, ettei se pääse vesistöön.

Pohjavesi

8. Tuotantoalueen kuivatus ja vesienkäsittelyrakenteet on tehtävä siten, ettei suovesiä suotaudu tai purkaannu pohjaveteen eikä pohjaveden pinta alene haitallisesti luokitelluilla pohjavesialueilla.

Päästöt ilmaan ja melu

9. Tuotanto ja turpeen varastointi on tehtävä ja ajoitettava siten, että tuotantoalueelta leviää mahdollisimman vähän turvepölyä ympäristöön. Koneiden ja laitteiden on oltava mahdollisimman vähän turvepölyä aiheuttavia. Aumoja ei saa sijoittaa alle 500 metrin etäisyydelle asuinrakennuksista tai vesistöistä.

Kuljetuksiin käytettävät ajoneuvot on kuormattava siten, ettei kuorma pölyä häiritsevästi.

10. Alueen kuntoonpanotyöt, turvetuotanto ja varastointi on järjestettävä siten, että niistä aiheutuu mahdollisimman vähän melua. Melutaso ei saa ylittää asuinrakennusten pihapiirissä 55 dB (LAeq) klo 7–22 eikä 50 dB

(LAeq) klo 22–7. Loma-asuntojen pihapiirissä melutaso ei saa ylittää 45 dB (LAeq) klo 7–22 eikä 40 dB (LAeq) klo 22–7

Varastointi ja jätteet

11. Tuotantoa on harjoitettava siten, että jätettä syntyy mahdollisimman vähän ja ettei jätteestä aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Jätteet on toimitettava hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi toimijalle, jolla on oikeus vastaanottaa kyseistä jätettä. Vaarallisia jätteitä toimitettaessa on laadittava siirtoasiakirja. Jätteet on pakattava tiiviiseen ja jätteen vaaraominaisuuksilla merkittyyn pakkaukseen. Luvan saajan on järjestettävä jätehuolto ja jätteen kuljetus asianmukaisesti.

Luvan saajan on noudatettava hakemukseen sisältyvää kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmaa. Jätehuoltosuunnitelmaa on arvioitava ja tarvittaessa tarkistettava viiden vuoden kuluttua tämän päätöksen lainvoimaiseksi tulosta. Arvioinnista on ilmoitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

12. Voiteluaineet ja jäteöljy on säilytettävä katetussa tilassa, jossa on tiivisalustainen reunallinen suojarakenne. Polttoainesäiliöiden on oltava tiiviillä alustalla siten, ettei polttoainetta säilytyksen tai tankkauksen aikana pääse maaperään tai ojiin. Paikallaan pysyvien polttoainesäiliöiden on oltava kaksivaippaisia tai valuma-altaalla varustettuja. Polttoainesäiliöissä on oltava ylitäytönestien ja laponestien.

Häiriö- ja poikkeustilanteet

13. Luvan saajalla tulee olla valmiudet tuotantoalueella tapahtuvien konevaurioiden tai onnettomuuksien aiheuttamien ympäristövahinkojen torjuntaan.

14. Toiminnan häiriötilanteista ja niiden aikaisista poikkeuksellisista vesien johtamisjärjestelyistä on viipymättä ilmoitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja Perhon ja Vimpelin kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille sekä järjestettävä niiden edellyttämä tarkkailu. Häiriö- ja poikkeustilanteiden syyt on välittömästi selvitettävä. Havaitut viat on korjattava ja häiriötekijät poistettava viipymättä.

Tarkkailut

15. Käyttö- ja päästötarkkailu on toteutettava tämän päätöksen liitteenä 3 olevan suunnitelman mukaisesti.

Tarkkailusuunnitelmaa voidaan muuttaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla edellyttäen, että muutokset eivät heikennä tulosten luotettavuutta tai tarkkailun kattavuutta.

16. Vesistötarkkailu on toteutettava Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla Vapo Oy:n läntisen Suomen

alueen turvetuotantoalueiden yhteistarkkailuohjelman mukaisesti. Tarkkailusuunnitelma on toimitettava viranomaisen hyväksyttäväksi kolmen kuukauden kuluessa päätöksen lainvoimaiseksi tulosta.

Kalataloustarkkailu on tehtävä Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaisen hyväksymällä tavalla ja tarkkailusuunnitelma on toimitettava viranomaisen hyväksyttäväksi kolmen kuukauden kuluessa päätöksen lainvoimaiseksi tulosta.

Tarkkailusuunnitelmia voidaan muuttaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla edellyttäen, että muutokset eivät heikennä tulosten luotettavuutta tai tarkkailun kattavuutta.

Vesistötarkkailun vuosiraportit on toimitettava Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaiselle sekä Perhon ja Vimpelin kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille. Kalataloustarkkailun tulokset on toimitettava Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaiselle ja Etelä-Pohjanmaan ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Perhon ja Vimpelin kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille sekä Perhonjoen kalastusalueelle. Tarkkailujen tulokset on vaadittaessa annettava niiden nähtäväksi, joiden oikeuteen tai etuun tiedot saattavat vaikuttaa. Tarkkailutulosten yhteenvedoissa on esitettävä tarkkailussa esiintyneet epävarmuustekijät sekä analyysissä ja tulosten laskennassa käytetyt menetelmät.

Kunnossapitovelvoitteet

17. Luvan saajan on osallistuttava laskuojien kunnossapitoon.

Kalatalousmaksu

18. Luvan saajan on maksettava vuosittain maaliskuun aikana 450 euroa kalatalousmaksua Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle käytettäväksi vesistöön johdettavien päästöjen vaikutusalueen kalastolle ja kalastukselle aiheutuvan haitan ehkäisemiseen.

Ensimmäinen maksu on suoritettava kuukauden kuluessa kuntoonpanon aloittamisesta siltä vuodelta, jona kuntoonpano aloitetaan.

Lohkon L1 kuntoonpanon aloittamisen jälkeen luvan saajan on maksettava vuosittain maaliskuun aikana yhteensä 650 euroa kalatalousmaksua Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle käytettäväksi vesistöön johdettavien päästöjen vaikutusalueen kalastolle ja kalastukselle aiheutuvan haitan ehkäisemiseen.

Ensimmäinen korotettu maksu (200 euroa) on suoritettava kuukauden kuluessa kuntoonpanon aloittamisesta siltä vuodelta, jona kuntoonpano aloitetaan.

Kuntoonpanon aloittamisesta on ilmoitettava etukäteen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaiselle.

Toiminnan lopettaminen ja jälkihoito

19. Tuotannosta poistettavat alueet on vuosittain ilmoitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Tuotannosta poistettujen alueiden vedet on johdettava vesienkäsittelyrakenteiden kautta siihen asti, kunnes alueet ovat kasvipeitteisiä, kuitenkin vähintään kahden vuoden ajan, tai ne on siirretty pysyvästi muuhun käyttöön. Luvan saajan on esitettävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle selvitys tuotannosta poistettujen alueiden tilasta ennen vesien käsittelyn lopettamista. Tämän jälkeen tuotannosta poistettujen alueiden vedet voidaan ohjata vesien käsittelyn ohi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla.

Tuotannon lopettamisesta on ilmoitettava etukäteen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Tuotannon lopettamisen jälkeen hankealue on siistittävä ja tarpeettomat rakenteet poistettava. Vesien käsittelyä ja päästö- ja vaikutustarkkailua on jatkettava kahden vuoden ajan tai kunnes tuotantoalue on siirretty muuhun käyttöön. Luvan saajan on esitettävä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle selvitys alueen tilasta ja jälkihoitovaiheen tarkkailun tuloksista ennen vesien käsittelyn lopettamista.

Turvetuotantoalueen ympäristölupa ja luvan saajalle määrätyt velvoitteet lakkaavat olemasta voimassa, kun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on todennut jälkihoitotoimet tehdyiksi.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tarvittaessa antaa toiminnan lopettamiseen ja jälkihoitoon liittyviä tarkentavia määräyksiä.

Korvaukset

20. Luvan saajan on maksettava, ellei toisin sovita, ennen ojan tekemisen aloittamista, mutta kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua tämän päätöksen lainvoimaiseksi tulemisesta, ojan tekemisestä tilan Mäntyrinta RN:o 231:0 alueelle aiheutuvasta vahingosta, haitasta ja muusta edunmenetyksestä tilan omistajalle 600 euron korvaus.

Korvaukselle on maksettava maksun viivästyessä eräpäivän jälkeiseltä ajalta vuotuista viivästyskorkoa, joka on korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä.

Luvan voimassaolo ja lupamääräysten tarkistaminen

Luvan voimassaolo

Lupa on voimassa toistaiseksi.

Tarvittaessa aluehallintovirasto voi ympäristönsuojelulain 58 ja 59 §:ssä säädettyjen edellytysten täytyessä muuttaa lupaa tai valvontaviranomaisen aloitteesta peruuttaa luvan.

Lupamääräysten tarkistaminen

Luvan saajan on viimeistään 1.3.2024 jätettävä aluehallintovirastolle hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi. Mikäli hakemusta ei tehdä määräajassa, aluehallintovirasto voi määrätä luvan raukeamaan.

Hakemukseen on liitettävä selvitykset ja yhteenvedot tuotannon aiheuttamista melu- ja pölyhaitoista ja niiden vähentämisestä, vesien käsittelyn tehosta ja sen parantamisesta, vesiin joutuvien päästöjen määrästä sekä vesien johtamisen vaikutuksista purkuvesistön tilaan, eliöstöön ja käyttöön. Hakemukseen on myös liitettävä selvitys tuotannosta poistettujen alueiden tilasta ja muut ympäristönsuojeluasetuksen 9–11 §:n mukaiset selvitykset tarpeellisilta osin. Lisäksi hakemukseen tulee liittää potentiaalisia happamia sulfidisedimenttejä koskeva selvitys. Selvityksessä tulee olla tieto jäljellä olevasta turvepaksuudesta tuotantoalueella sekä ojien ja kivennäismaan välisestä turvepaksuudesta. Lisäksi selvityksestä tulee ilmetä onko ojien tai vesienkäsittelyrakenteiden kaivu ulotettu mineraalimaahan saakka ja miten tällaisissa tapauksissa on toimittu. Lisäksi selvityksessä tulee esittää toimenpiteet potentiaalisesti happamista maista aiheutuvien riskien poistamiseksi tuotantotoiminnan jatkuessa sekä jälkihoitovaiheessa.

RATKAISUN PERUSTELUT

Hakemuksen osittaisen hylkäämisen perustelut

Hakemuksen mukaiselta turvetuotantoalueelta noin 400 metrin etäisyydellä sijaitsee loma-asunto Patanan tekojärven rannalla. Turvetuotantoalueen ja lähimmän lomakiinteistön välinen alue on suurimmalta osalta vähäpuustoista suomaastoa, ainoastaan loma-asutuksen lähellä on metsää. Välissä olevat alueet eivät ole hakijan hallussa. Aluehallintovirasto arvioi, että tuotannon melusta ja pölypäästöistä aiheutuisi lähimmälle lomakiinteistölle naapuruussuhdelaisissa tarkoitettua kohtuutonta rasisusta, jota ei voitaisi estää lupamääräyksilläkään. Haittojen lieventämiseksi tuotantoalueen lohkoa L3 on supistettu eteläosastaan noin 17,5 ha:lla, jolloin tuotantoalueen etäisyys loma-asuntoon on noin 600 metriä ja tilan rajalle noin 500 m.

Luvan myöntämisen edellytykset

Meraneva on uusi turvetuotantoalue. Suuri osa tuotantoalueesta sijoittuu ojittamattomalle alueelle, mutta tuotantoalueella eikä sen päästöjen vaikutusalueella ole erityisiä luonnonarvoja eikä luonnonsuojelulain perusteella erityistä suojelumerkitystä omaavia lajeja ja luontotyyppejä.

Kaikki kuivatusvedet käsitellään ympärivuotisesti pintavalutuksella. PintavalutusKenttä sijoittuu ojittamattomalle alueelle ja turvepaksuus on vähintään 2,5 m. PintavalutusKentän vesien käsittelyteholle on määrätty rajarvot. PintavalutusKentän pinta-ala on noin 5,4 % sen valuma-alueen pinta-alasta. Vesien käsittely täyttää parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaati-

mukset Meranevan tuotantoalueen olosuhteissa, erityisesti kun otetaan huomioon, että tuotantoalueen kuntoonpano on tehtävä vaiheistetusti.

Patanan tekojärven vesi on rehevää sekä kokonaisfosforipitoisuuden että levien määrää ilmentävän klorofylli-a-pitoisuuden perusteella arvioituna. Esimerkiksi vuosina 2011 ja 2012 pintaveden kokonaisfosforipitoisuus on ollut keskimäärin 53 µg/l ja a-klorofyllipitoisuus 27 µg/l. Alusvedessä on usein todettu selviä hapenvajeita ja sedimentistä on ainakin ajoittain vapautunut ravinteita. Tekojärvellä on kalastuksen kannalta merkitystä, koska alueella on vähän järviä. Tekojärven eteläosassa, mihin kuivatusvedet lyhyellä (noin 440 m) laskuojalla johdetaan, on ranta-asutusta ja järvellä on siten myös virkistyskäyttöarvoa. Vesienhoidon suunnittelussa Patanan tekojärvi on luokiteltu tyydyttävään tilaan ja hyvä tila on arvioitu saavutettavan vasta vuoteen 2021 mennessä. Edellä mainitut seikat huomioon ottaen vesienkäsittelyn tehokkuuteen ja päästöjen rajoittamiseen on Meranevan olosuhteissa kiinnitettävä erityistä huomiota. Kuntoonpanovaiheessa päästöt ovat suurempia kuin tuotantovaiheessa. Kuntoonpanon vaiheistamisella tasataan Patanan tekojärveen päästöistä aiheutuvia haitallisia vaikutuksia. Tämän varmistamiseksi pohjoisosan lohkon L1 (24,4 ha) kuntoonpano saadaan aloittaa aikaisintaan kolmen vuoden kuluttua lohkojen L2 ja L3 kuntoonpanon aloittamisesta. Lisäedellytyksenä lohkon L1 kuntoonpanon aloittamiselle on, että tässä päätöksessä pintavalutuskentälle asetetut puhdistustehot on saavutettu kolmena vuotena. Kuntoonpanon vaiheittainen toteutus on tarpeen Patanan tekojärven merkittävän pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Lähiasutukselle aiheutuvien kohtuuttomien melu- ja pölyhaittojen ehkäisemiseksi tuotantoaluetta on rajattu siten, että etäisyys lähimpään asuinrakennukseen on noin 600 metriä.

Kalataloudelle aiheutuvia haittoja ehkäistään kalatalousmaksulla tehtävillä toimenpiteillä.

Toiminta ei sijoitu kaavamääräysten vastaisesti.

Pintavalutuskentän tulee sijaita vähintään 20 m:n etäisyydellä pohjavesialueesta. Varsinainen tuotantoalue sijaitsee lähimmillään 130 m:n etäisyydellä pohjavesialueesta. Kuivatusvesiä ei johdeta pohjavesialueen kautta. Edellä mainituin perustein aluehallintovirasto arvioi, ettei toiminnasta aiheudu haitallisia vaikutuksia pohjaveden laatuun tai määrään.

Kun otetaan huomioon Meranevan ja sen ympäristön tila ja käyttö, turvetuotannosta tämän lupapäätöksen mukaisesti toteutettuna ei yksin tai yhdessä muiden toimintojen kanssa aiheudu luvan myöntämisen esteenä olevaa terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista tai yleiseltä kannalta tärkeän virkistys- tai muun käyttömahdollisuuden vaarantumista eikä eräistä naapurussuhteista annetussa laissa tarkoitettua kohtuutonta rasiutusta.

Kokemäenjoen-Saaristomeren-Selkämeren vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelmassa vuoteen 2015 Patanan tekojärven ekologinen tila on arvioitu olevan tyydyttävä. Tekojärvi on keinotekoinen vesimuodostuma ja päätös tekojärven ekologisesta luokituksesta on suhteutettu parhaaseen saavutettavissa olevaan tilaan. Tavoitteena on saavuttaa hyvä ekologinen tila nykykäytännön lisäksi tehtävillä toimenpiteillä vuoteen 2021 mennessä. Perhonjoen ja Kälviäjoen vesistöalueen vesienhoidon toimenpideohjelmassa pintavalutus mainitaan turvetuotannon ensisijaisesti suositeltavaksi vesiensuojelumenetelmäksi. Kun turvetuotannon vesienkäsittely toteutetaan tämän päätöksen mukaisesti, päästöt eivät ennalta arvioiden vaarana vesienhoidon suunnittelussa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

Lupamääräysten perustelut

Vesistöön joutuvien päästöjen rajoittamiseksi määrätään käytettäväksi parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja käytäntöä, minkä vuoksi ovat tarpeen määräykset 1–8. Puhdistustehovaatimuksella varmistetaan, että vesienkäsittely toimii odotetulla tavalla.

Pölypäästöjen ja melun sekä niistä aiheutuvien haittojen vähentämiseksi annetaan toimenpideveloitteet lupamääräyksissä 9 ja 10. Lähin asutus on noin 600 metrin etäisyydellä. Toiminnasta voi aiheutua asutukselle melu- ja pölyhaittaa. Pölyhaitan estämiseksi on tarpeen määrätä vähimmäisetäisyydestä auman sijoittamisessa. Asumiseen käytettyjen alueiden melutasolle annetaan enimmäisarvot, jotka vastaavat valtioneuvoston päätöksen (993/1992) melutason ohjearvoja.

Määräykset 11 ja 12 annetaan jätteiden vähentämiseksi ja roskaantumisen ja öljyvahinkojen estämiseksi. Jätteen haltija on jätelain (1072/1993) 6 §:n mukaan velvollinen järjestämään jätehuollon ja jätteen haltijan on oltava selvillä jätteen määrästä ja laadusta sekä terveys- ja ympäristövaikutuksista. Selvytyden vuoksi käytetään nykyisen jätelain vaarallisen jätteen käsitettä vanhan jätelain ongelmajäte-käsitteen sijasta. Haitallisten aineiden maaperään ja vesiin pääsyn estämiseksi sekä maaperän pilaantumisen ehkäisemiseksi on tarpeen antaa määräys muun muassa polttoaineiden varastoinnista. Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma on tarpeen kaivannaisjätteen synnyn ehkäisemiseksi ja sen haitallisuuden vähentämiseksi.

Häiriötilanteisiin varautumista varten annetaan lupamääräykset 13 ja 14.

Luvan saajan on oltava selvillä toimintansa päästöistä ja niiden vaikutuksesta ympäristöön. Lupamääräyksien 15 ja 16 tarkkailu- ja raportointimääräykset ovat tarpeen valvontaa varten sekä lupamääräysten tarkistamista varten. Pintavalutus kentän puhdistustehoa on tarkkailtava niin, että tarkkailun perusteella voidaan valvoa, toteutuuko kentälle asetettu puhdistustehovaatimus. Tarkkailun perusteella valvontaviranomainen voi tarvittaessa edellyttää toimenpiteitä pintavalutuksen ja muun vesien käsittelyn puhdistustehon parantamiseksi. Vuosittain tehtäviin yhteenvetoraportteihin sisällytetään selostukset vesien käsittelyssä havaituista puutteista, jo tehdyistä

toimenpiteistä niiden poistamiseksi ja suunnitelma tulevista parannustoimenpiteistä.

Lupamääräyksen 17 kunnossapitovelvoite on tarpeen toiminnasta aiheutuvien haittojen poistamiseksi.

Lupamääräys 18 on tarpeen kalataloudelle aiheutuvien haittojen estämiseksi. Kalatalousmaksun suuruutta määrättäessä on otettu huomioon turvetuotannosta aiheutuvien päästöjen suuruus ja vesistöissä ilmenevien vaikutusten laajuus sekä vesistön kalataloudellinen arvo.

Turvetuotantoalueelta tulee päästöjä vielä tuotannon päätyttyä ja lupamääräys 19 on tarpeen tuotantoalueen jälkihoidon järjestämiseksi ja päästöjen rajoittamiseksi.

Laskuoja koskevan käyttöoikeuden ja korvauksen perustelut

Turvetuotantoalueen kuivatusvesien tarkoituksenmukaiseen johtamiseen on tarpeen tehdä oja toisen maan kautta. Aluehallintovirasto arvioi, että hakemussuunnitelmassa esitetty korvaus on riittävä. Kuivatusvesien johtamisesta ja ojan tekemisestä toisen omistaman maan kautta ei aiheudu määrätty korvaus huomioon ottaen kohtuutonta haittaa. Aluetta, jolle uusi oja sijoittuu, ei ole otettu erityiseen käyttöön, eikä kuivatusvesistä niiden laadun vuoksi aiheudu alueen omistajalle melkoista haittaa. Laskuoja on määrätty luvan saajan kunnossapidettäväksi.

VASTAUS LAUSUNTOIHIN JA MUISTUTUKSIIN

Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastualueen vaatimukset, jotka koskevat pohjavesiä, vesienkäsittelyä, tarkkailua ja vesienkäsittelyn tehon raja-arvoja otetaan huomioon lupamääräyksistä 1–8 ja 15 ilmenevällä tavalla.

Hankealueella olevat pienet avovesipinnat eivät aluehallintoviraston arvion mukaan ole lampia, vaan rimpiä, eikä vesilain 2 luvun 11 §:n poikkeusluvan hakemiselle ole ollut tarvetta. Luontoselvityksessä tai muutoinkaan ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, joiden perusteella alueella olisi alle 1 ha:n lampia. Avovesipintoja ei myöskään ole merkitty karttoihin.

Muiden elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen esittämien vaatimusten osalta aluehallintovirasto viittaa ratkaisun ja lupamääräysten perusteluihin.

Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaisen vaatimukset kalataloustarkkailusta ja kalatalousmaksusta otetaan huomioon lupamääräyksissä 16 ja 18. Tuotantoaluetta on rajattu, minkä takia kalatalousmaksu on pienempi kuin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on vaatinut. Vesienkäsittelyä koskevat vaatimukset otetaan huomioon lupamääräyksistä 1–7 ilmenevällä tavalla. Hakemuksen hylkäämistä koskevan vaatimuksen osalta aluehallintovirasto viittaa ratkaisun ja lupamääräysten perusteluihin.

Perhon kunnan ympäristölautakunnan, Perhon kunnanhallituksen, Vetelin kunnan rakennus- ja ympäristölautakunnan ja Järvi-Pohjanmaan ympäristölautakunnan /Vimpelin kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen vaatimuksiin säilyttää Meraneva nykyisessä luonnontilaisessa muodossa aluehallintovirasto vastaa, ettei tuotantoalueella eikä sen päästöjen vaikutusalueella ole erityisiä luonnonarvoja eikä luonnonsuojelulain perusteella erityistä suojelumerkitystä omaavia lajeja ja luontotyyppejä. Ratkaisun perusteluista tarkemmin ilmenevin perustein on ympäristölupa tullut myöntää. Vaikutukset pohjavesialueeseen ja alapuoliseen vesistöön on huomioitu lupamääräyksistä 1–8 ilmenevällä tavalla. Pintavalutuskentän sijaintipaikkaa tulee muuttaa siten, että kentän etäisyys pohjavesialueeseen on vähintään 20 m.

Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjanmaan piiri ry:n vaatimukseen lupahakemuksen hylkäämisestä alueen luontoarvojen perusteella aluehallintovirasto viittaa ratkaisun ja lupamääräysten perusteluihin. Vaatimukset, jotka koskevat pohjavesiä, vesienkäsittelyä, tarkkailua ja vesienkäsittelyn tehon raja-arvoja otetaan huomioon lupamääräyksistä 1–8 ja 15 ilmenevällä tavalla. Tässä päätöksessä edellytetään, että pintavalutuskentän sijaintipaikkaa muutetaan siten, että kentän etäisyys pohjavesialueeseen on vähintään 20 m.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelyä koskevan vaatimuksen osalta aluehallintovirasto toteaa, että asiassa toimivaltainen viranomainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ei ole hakemuksen tiedoksi saatuaan ottanut lupahakemusta käsittelyynsä YVA-lain 4 ja 6 §:n mukaista soveltamispäätöstä varten.

Se, ettei Meranevasta ole mitään ohjaavaa mainintaa maakuntakaavassa, ei sinällään ole este luvan myöntämiselle.

Asutukselle aiheutuvat haitat otetaan huomioon lupamääräyksistä 9 ja 10 ilmenevällä tavalla sekä rajaamalla tuotantoalueen eteläosasta 17,5 ha tuotannon ulkopuolelle.

Pulkkisen osakaskunnan ja Patanan tekojärven kalastusyhdistyksen vaatimukset kalataloustarkkailusta ja kalatalousmaksusta otetaan huomioon lupamääräyksissä 16 ja 18. Vesienkäsittelyä koskevat vaatimukset otetaan huomioon lupamääräyksistä 1–7 ilmenevällä tavalla. Päästötarkkailua on tehtävä ympärivuotisesti. Ennakoimattomien vahinkojen varalta annetaan ohjaus. Kalataloudelle aiheutuva haitta määrätään maksettavaksi kalatalousviranomaiselle, Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

A:n kuolinpesän osakkaiden vaatimukset, jotka koskevat asutukselle aiheutuvia haittoja, otetaan huomioon lupamääräyksistä 9 ja 10 ilmenevällä tavalla sekä rajaamalla tuotantoalueen eteläosasta 17,5 ha tuotannon ulkopuolelle. Vesienkäsittelyä koskevat vaatimukset otetaan huomioon lupamääräyksistä 1–7 ilmenevällä tavalla.

B:n vaatimukseen lupahakemuksen hylkäämisestä alueen luontoarvojen perusteella aluehallintovirasto toteaa, että koska tuotantoalueella tai sen päästöjen vaikutusalueella ei ole luonnonsuojelulain tai vesilain nojalla suojeltavia luonnonarvoja ja koska tuotannon päästöistä ei ennalta arvioiden aiheudu merkittävää pilaantumista, on ympäristölupa tullut myöntää. Vaatimukset vesistötarkkailusta, kalataloustarkkailusta ja kalatalousmaksusta otetaan huomioon lupamääräyksissä 15, 16 ja 18 näkyvällä tavalla. Vesienkäsittelyä koskevat vaatimukset otetaan huomioon lupamääräyksistä 1–7 ilmenevällä tavalla. Vedet käsitellään ympärivuotisesti pintavalutuskentällä, jonka pinta-ala on mitoitusohjeellista suurempi ja aluehallintovirasto arvioi, että vesienkäsittely on riittävän tehokasta myös rankkasateiden aikaan. Luvan saaja ei ole hakenut toiminnan aloittamislupaa ennen ympäristöluvan lainvoimaiseksi tuloa.

C ja D:n vaatimukset, jotka koskevat asutukselle aiheutuvia haittoja, otetaan huomioon lupamääräyksistä 9 ja 10 ilmenevällä tavalla sekä rajaamalla tuotantoalueen eteläosasta 17,5 ha tuotannon ulkopuolelle. Tuotantoalueen rajaamisen jälkeen tuotantoalueen etäisyys muistuttajien loma-asuntoon on noin 600 m ja tilaan noin 500 m.

E:n vaatimukset, jotka koskevat pohjavesialuetta ja vedenottoa on huomioitu lupamääräyksistä 1 ja 8 ilmenevällä tavalla.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Ympäristönsuojelulaki 6, 41, 42, 43, 44, 45, 45 a, 46, 48, 50, 52, 55, 56, 90, 100, 103 a ja 103 c §

Jätelaki (1072/1993) 4, 6 ja 15 §

Laki vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä 28 §

Laki eräistä naapurussuhteista 17 §

Vesilaki 2 luku 13 § 2 momentti, 13 luku 1, 9, 16, 17 §

KÄSITTELYMAKSU JA SEN MÄÄRÄYTYMINEN

Käsittelymaksu on 11 880 euroa. Lasku lähetetään erikseen Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskuksesta.

Aluehallintoviraston maksuista annetun valtioneuvoston asetuksen (1572/2011) liitteen maksutaulukon mukaan 30–300 hehtaarin tuotantoalueen ympäristöluvan käsittelystä perittävä maksu on 11 880 euroa.

PÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Päätös Vapo Oy

Jäljennös päätöksestä

Perhon kunta
Vimpelin kunta
Vetelin kunta
Perhon kunnan ympäristölautakunta
Vimpelin kunnan ympäristölautakunta
Vetelin kunnan ympäristölautakunta
Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (sähköisesti)
Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/ kalatalousryhmä (sähköisesti)
Suomen ympäristökeskus (sähköisesti)

Ilmoitus päätöksestä

Asianosaisille, joille on lähetetty lupahakemuksesta erityistiedoksianto sekä niille, jotka ovat esittäneet lupahakemuksen tiedoksiantovaiheessa muistutuksia, vaatimuksia ja mielipiteitä.

Ilmoittaminen ilmoitustauluilla ja lehdessä

Tieto päätöksen antamisesta julkaistaan Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston ilmoitustaululla ja päätöksestä kuulutetaan Perhon, Vimpelin ja Vetelin kuntien virallisilla ilmoitustauluilla. Kuulutuksesta ilmoitetaan Järvi-seudun Sanomat ja Perhonjokilaakso -nimisissä sanomalehdissä.

MUUTOKSENHAKU

Päätökseen saa hakea muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

Liitteet

- 1) Valitusosoitus
- 2) Kartta
- 3) Käyttö- ja päästötarkkailusuunnitelma

Satu Ahola

Martta Ylilauri

Asian on ratkaissut ympäristöneuvos Satu Ahola. Asian on esitellyt ympäristöylitarkastaja Martta Ylilauri.
MY/KSa

VALITUSOSOITUS**Valitusviranomainen**

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviranomaisen päätökseen saa hakea valittamalla muutosta **Vaasan hallinto-oikeudelta**. Asian käsittelystä perittävistä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

Valitusaika

Määräaika valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen antopäivästä sitä määräaikaan lukematta. **Valitusaika päättyy 31.3.2014.**

Valitusoikeus

Päätöksestä voivat valittaa ne, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuinympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, asianomaiset kunnat, alueelliset elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä, joka osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa (mikäli yhteystiedot muuttuvat, on niistä ilmoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle, PL 204, 65101 Vaasa, sähköposti vaasa.hao@oikeus.fi)
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta
- mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitus, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiolla tai sähköpostilla)

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta

Valituksen toimittaminen Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastolle

Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava kaksin kappalein Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastolle. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, telekopiona tai sähköpostilla. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

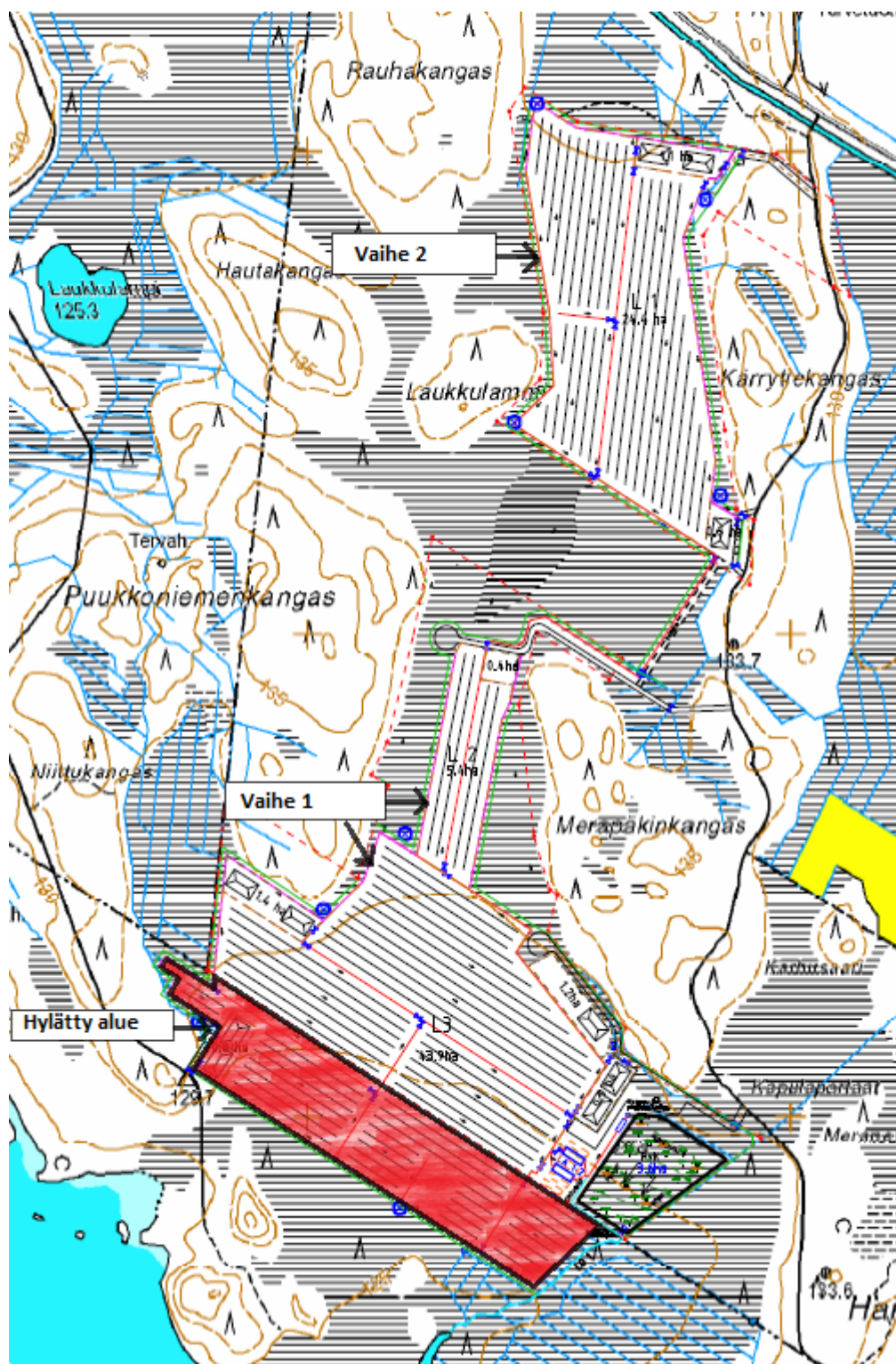
Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston yhteystiedot

käyntiosoite:	Wolffintie 35, Vaasa
postiosoite:	PL 200, 65101 Vaasa
puhelin:	0295 018450
telekopio:	06-317 4817
sähköposti:	kirjaamo.lansi@avi.fi
aukioloaika:	klo 8-16.15

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään asian käsittelystä Vaasan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 97 euroa. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Kartta tuotantoalueesta

(kartta ei ole mittakaavassa)

Meranevan KÄYTTÖ- JA PÄÄSTÖTARKKAILUSUUNNITELMA

Käyttötarkkailu

Käyttötarkkailua varten nimetään vastuhenkilö, joka ilmoitetaan vuosittain elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja sijaintikunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Käyttötarkkailusta pidetään päiväkirjaa ja se säilytetään koko tuotannon ja jälkihoitovaiheen ajan. Tarvittaessa päiväkirja esitetään valvoville viranomaisille. Päiväkirjamerkinnöistä tehdään vuosittain yhteenveto, joka toimitetaan tarkkailuvuoden loppuun mennessä päästö- ja vaikutustarkkailujen suorittajille ja tarvittaessa viranomaisille.

Käyttöpäiväkirjaan merkitään seuraavat tiedot:

- tuotannon aloittaminen ja lopettaminen sekä tuotantopäivät
- tuotantomenetelmä
- ojitusten ja perkausten tarkat kaivuajat ja -paikat
- kunnostukset ja tuotannon eteneminen
- vesiensuojelurakenteiden valmistuminen, kunnan seuranta, havainnot toimivuudesta
- kemikaalien käyttömäärät
- poikkeamat vesiensuojelusuunnitelmista
- laskeutusaltaiden ja lietesyvyyksien tyhjentäminen
- ojastojen puhdistukset
- mittapatojen ja -laitteistojen asennukset, huolto ja korjaukset
- pumppaamojen asennukset, käyttöaika ja häiriöt
- sadanta, haihdunta ja tuulitiedot
- muut huomiot esim. rankkasateiden kesto ja seuraukset
- jätehuoltoon liittyvät toimet
- kaivannaisjätteiden lajit, määrät, varastointi ja siirrot
- näytteiden ottoajat
- aumojen paikkojen muutokset
- pölyn ja melun seuranta sekä tuulitauot
- muut mahdolliset tapahtumat, joilla voi olla vaikutusta maaperään, vesistöön tai pöly- ja melupäästöihin
- toimintaan kohdistuneet valitukset ja niiden käsittely

Vesiin johdettavien päästöjen tarkkailu

Kuntoonpanovaihe

Virtaama mitataan kuntoonpanotöiden aikana päivittäin.

Vesinäytteet otetaan ennen pintavalutuskenttää ja sen jälkeen laskuojasta Lo1 seuraavasti:

kuntoonpanotöiden aikana ja kesä-lokakuussa	1 kerta/2 vk
kevättulvan aikana (yleensä 15.4.–15.5.)	1 kerta/vk
marras–huhtikuussa (kun töitä ei tehdä)	1 kerta/kk.

Näytteistä määritetään kiintoaine, kokonaisfosfori, kokonaistyppi, kemiallinen hapenkulutus, pH ja sameus.

Tuotantovaihe

Virtaama mitataan jatkuvatoimisesti ympäri vuoden.

Vesinäytteet otetaan laskuojaan Lo1 johdettavista vesistä ennen pintavalutuskenttää ja sen jälkeen. Vesinäytteet otetaan 1.4.–31.12. kahden viikon välein ja 1.1.–31.3. kuukauden välein. Kevättulvan aikaan (pääsääntöisesti 15.4.–15.5.) näytteet otetaan kerran viikossa. Ylivirtaamisen ja rankkasateiden aikana tulee ottaa lisänäytteitä.

Näytteistä määritetään kiintoaine, COD_{Mn}, kok P, kok N ja sameus.

Vesienkäsittelyn teho lasketaan vuoden keskiarvona ennen tehostettua käsittelyä ja sen jälkeen otettujen näytteiden pitoisuuksien perusteella. Päästöt lasketaan sekä brutto- että nettoarvoina. Nettopäästöt lasketaan käyttäen taustapitoisuuksina luonnontilaisen suon pitoisuuksia: kokonaisfosfori 20 µg/l, kokonaistyyppi 500 µg/l ja kiintoaine 1 mg/l ja tuotantoalueella mitattuja virtaamia. COD_{Mn}-taustapitoisuutena käytetään elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymää pitoisuutta. Tehon ja päästöjen laskennassa ovat mukana kaikki näytteet sekä ohijuoksutukset ja muut häiriötilanteet.

Jälkihoitovaiheen päästöjä tarkkaillaan ohjelman mukaisesti kahden vuoden ajan tai kunnes tuotantoalue on siirretty muuhun käyttöön.

Raportointi

Päästötarkkailun mittausten tulokset toimitetaan niiden valmistuttua Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja Perhon ja Vimpelin kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille. Käyttö- ja päästötarkkailun yhteenvetoraportti toimitetaan Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja Perhon ja Vimpelin kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille tarkkailuvuotta seuraavan helmikuun loppuun mennessä.

Laadunvarmistus

Tarkkailussa käytetään vahvistettuja standardeja. Tarkkailuraporteissa esitetään myös tarkkailua koskevat epävarmuustekijät sekä käytetyt laskentamenetelmät. Raporteissa esitetään tarpeelliset tarkentamis- ja muutossuositukset